

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.7.2011
KOM(2011) 445 slutlig

2011/0204 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för
att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller
kommersiell natur**

{SEK(2011) 937 slutlig}

{SEK(2011) 938 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Allmän bakgrund

I Stockholmsprogrammet från 2009 om att förverkliga ett område med rättvisa, frihet och säkerhet för EU-medborgarna¹ betonas att det europeiska rättsliga området bör användas för att stödja ekonomisk verksamhet på den inre marknaden. Kommissionen uppmanas att lägga fram lämpliga förslag till bl.a. förbättring av effektiviteten vid verkställighet av domar i EU avseende bankkonton och gäldenärsers tillgångar. Kommissionens handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet² bekräftar detta politiska mandat genom att nämna en förordning om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i Europeiska unionen genom kvarstad på bankmedel.

Redan i sitt meddelande från 1998 om ”effektivisering av hur domar meddelas och verkställs inom Europeiska unionen”³ konstaterade kommissionen att det är svårt att driva in skulder över gränserna och betonade behovet av att förbättra verkställigheten av beslut och inrätta säkerhetsåtgärder avseende gäldenärsers tillgångar på EU-nivå. Rådet stödde denna strategi i sitt åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område⁴ från 2000. Även om många framsteg har gjorts mot inrättandet av ett verkligt europeiskt civilrättsligt område sedan dess, har EU:s lagstiftare ännu inte tagit itu med dessa frågor. Befintliga rättsakter på det civilrättsliga området, t.ex. rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad *Bryssel I-förordningen*)⁵, föreskriver bara att domar som meddelats i en medlemsstat ska erkännas och vara *verkställbara* i andra medlemsstater, men inte hur domarna faktiskt ska verkställas. Idag regleras förfarandena för verkställighet av domar och andra exekutionstitlar uteslutande av nationell lagstiftning. Denna strategi ändras inte genom den föreslagna översynen av Bryssel I-förordningen⁶.

Behovet av att förbättra indrivningen av skulder över gränserna underströks senast av Europaparlamentet, som i maj 2011 antog ett initiativbetänkande där man uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag om tillfälliga åtgärder för att frysa och redovisa gäldenärsers tillgångar i gränsöverskridande ärenden⁷.

1.2 Motiv och syfte

En fordringsägare som vill driva in en skuld i en annan medlemsstat stöter idag på avsevärda problem. I synnerhet är det krångligare och dyrare och tar längre tid att erhålla interimistiska åtgärder för att bevara de tillgångar som gäldenären har utomlands. Detta är problematiskt

¹ Antaget vid Europeiska rådets möte den 10–11 december 2009.

² KOM(2010) 171, 20.4.2010.

³ EGT C 33, 31.1.1998, s. 3.

⁴ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁵ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁶ Förslag till förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning), KOM(2010) 748, 14.12.2010.

⁷ Europaparlamentets plenarmöte av den 10 maj 2011. Dokument från utskottet för rättsliga frågor 2009/2169(INI), 16.2.2011, föredragande Arlene McCarthy (S-D/UK).

eftersom ett snabbt och smidigt genomförande av sådana interimistiska åtgärder ofta är avgörande för att gäldenären inte ska hinna avlägsna eller skingra sina tillgångar innan fordringsägaren har erhållit och verkställt en dom i sakfrågan. Detta är särskilt viktigt när det gäller bankkontotillgångar. För närvarande kan gäldenärer lätt undvika verkställighetsåtgärder genom att snabbt flytta sina medel från ett bankkonto i en medlemsstat till ett bankkonto i en annan medlemsstat. En fordringsägare har dock små möjligheter att blockera en gäldenärs bankkonton utomlands för att säkra betalningen av sina fordringar. Detta leder till att många fordringsägare antingen misslyckas med att driva in sina fordringar utomlands eller inte anser det vara värt besväret att försöka och istället skriver av dem.

I princip finns det fyra huvudproblem:

- Det finns avsevärda skillnader mellan EU-medlemsstaternas bestämmelser om utfärdande av förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar. Det är således svårare för fordringsägare att erhålla ett föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar (eller att erhålla ett sådant utan att gäldenären först hörs) i vissa medlemsstater än i andra, vilket uppmuntrar till forum shopping. Ett ytterligare problem som följer av gällande EU-lagstiftning är att interimistiska åtgärder som beslutas utan att gäldenären först har hörts enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis⁸ inte kan erkännas eller verkställas i en annan medlemsstat inom ramen för Bryssel I-förordningen. Detta problem har dock redan åtgärdats genom kommissionens förslag till översyn av Bryssel I-förordningen
- Ett andra problem hänger samman med att det i många medlemsstater är svårt, om inte omöjligt, för en fordringsägare att få information om var gäldenären har sina bankkonton utan att använda privata utredningsorgan. Denna brist på insyn gör ofta att fordringsägare inte får tillgång till interimistiska åtgärder.
- För det tredje är kostnaderna för att erhålla och verkställa förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar i gränsöverskridande situationer generellt högre än i inhemska ärenden, vilket avskräcker fordringsägare från att driva in sina fordringar utomlands med hjälp av rättsväsendet.
- Slutligen är skillnaderna mellan de nationella verkställighetssystemen och förfarandenas längd ett allvarligt problem för fordringsägare som vill verkställa rättsliga avgöranden. Detta hotar effektiviteten hos interimistiska åtgärder såsom förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar som per definition är beroende av ett snabbt genomförande.

En noggrann analys av problemen i det nuvarande systemet samt verkningarna av de olika alternativ som övervägs för att komma till rätta med dem återfinns i den konsekvensanalys som åtföljer detta förslag.

De övergripande målen med detta förslag är att bidra till utvecklingen av EU:s inre marknad i enlighet med Europa 2020-strategin för tillväxt⁹ och till införandet av ett verkligt europeiskt civilrättsligt område i fråga om verkställighet. Förslaget syftar generellt till att underlätta för

⁸ Mål 125/79 Denilauler av den 21 maj 1980.

⁹ Vid Europeiska rådets möte den 26 mars 2010 fastställde EU:s ledare planen Europa 2020, som är en strategi som ska öka EU:s konkurrenskraft och skapa ökad tillväxt och fler arbetstillfällen, http://ec.europa.eu/europe2020/index_sv.htm.

medborgare och företag (särskilt små och medelstora företag) att driva in gränsöverskridande skulder och att effektivisera verkställigheten av domar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur som rör gränsöverskridande tvister, och därigenom minska riskerna vid gränsöverskridande handel, öka förtroendet bland näringsidkarna, stärka gäldenärernas betalningsmoral i gränsöverskridande situationer och främja ökad ekonomisk verksamhet över gränserna.

Förslaget syftar närmare bestämt till att

- möjliggöra för fordringsägare att erhålla förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar på samma villkor oavsett i vilket land den behöriga domstolen befinner sig,
- göra det möjligt för fordringsägare att få information om var gäldenärerna har sina bankkonton, och
- minska kostnaderna och förseningarna för fordringsägare som vill erhålla och verkställa förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar i gränsöverskridande situationer.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Detta förslag föregicks av ett brett samråd med allmänheten, medlemsstaterna, andra institutioner och experter om problemen med det nuvarande systemet och möjliga lösningar på dessa. Den 24 oktober 2006 antog kommissionen en grönbok om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i Europeiska unionen: kvarstad på bankmedel¹⁰, där den föreslog att införa en europeisk interimistisk åtgärd för spärning av bankkonton. 68 svar inkom på grönboken. Vid utarbetandet av dessa förslag tog kommissionen hänsyn till resultaten av en jämförande rättslig undersökning som professor Burkhard Hess från universitetet i Heidelberg ingav i februari 2004 (och som omfattade de dåvarande 15 medlemsstaterna)¹¹. Empiriska uppgifter om konsekvenserna av de olika alternativ som beaktades för detta förslag samlades in genom en ytterligare extern undersökning som slutfördes i januari 2011¹², samt genom en enkät bland europeiska företag som genomfördes via testpanelen för det europeiska näringslivet (*European Business Test Panel*) och vars resultat offentliggjordes i augusti 2010¹³. En offentlig utfrågning ägde rum den 25 juni 2010. I syfte att bistå kommissionen i utarbetandet av detta förslag inrättades en grupp av privata experter som möttes fyra gånger mellan februari och april 2011. Medlemsstaternas experter konsulterades om ett preliminärt utkast till förslag vid ett möte i mars 2011.

Samrådet visar att det finns ett stort stöd bland både berörda parter och medlemsstater för införandet av ett självständigt europeiskt förfarande för bevarande av bankkontotillgångar.

¹⁰ KOM(2006) 618.

¹¹ *Improving the enforcement of judicial decisions in the European Union: transparency of the debtor's assets, attachment of bank accounts; provisional enforcement and protective measures*, http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/enforcement_judicial_decisions_180204_en.pdf.

¹² *Study for an Impact Assessment on a draft legislative proposal on the attachment of bank accounts*, CSES London, inte ännu offentliggjord.

¹³ *Commercial disputes and cross-border debt recovery*, finns på http://ec.europa.eu/yourvoice/ebtp/consultations/2010/cross-border-debt-recovery/index_en.htm.

Det fåtal berörda parter som hävdade att initiativet inte behövdes anförde i allmänhet som skäl att deras egna nationella förfaranden fungerar väl. Andra erkände dock att även om ett nytt europeiskt förfarande kanske inte skulle behövas för att förbättra förfarandena i deras egen medlemsstat, skulle det ha ett mervärde för ”utgående” ansökningar som handläggs i andra länder, varav vissa anses ha mycket ineffektiva förfaranden för förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar. När det gäller nyckelinslagen i det planerade förslaget stöder en stor majoritet av de berörda parterna och Europaparlamentet tanken att det planerade europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar endast bör vara av interimistisk natur. Det finns också ett överväldigande stöd för att låta föreläggandet utfärdas utan att gäldenären först hörs i syfte att bevara föreläggandets ”övertäckningseffekt”. De mest kontroversiella aspekterna av initiativet rör frågor om gäldenärsskydd, särskilt vilken domstol som ska vara behörig att bestrida föreläggandet, och om verkställigheten av föreläggandet över gränserna.

Kommissionen har analyserat kostnaderna för och fördelarna med de viktigaste aspekterna av den föreslagna reformen i den konsekvensanalys som åtföljer detta förslag.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Den föreslagna förordningen inför ett nytt och självständigt europeiskt förfarande för bevarande av bankkontotillgångar, genom vilket fordringsägare kan förhindra att deras gäldenärsers tillgångar förs över till eller tas ut från bankkonton i Europeiska unionen. Förfarandet kommer att vara tillgängligt för medborgare och företag, och kommer att vara ett alternativ till förfarandena i den nationella lagstiftningen. Den föreslagna förordningen kommer att reglera förfarandet för utfärdande av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar samt genomförandet av förfarandet vid den bank där det berörda kontot hör hemma. Föreläggandet skulle endast ha karaktären av en säkerhetsåtgärd, dvs. det skulle spärra gäldenärens konto men inte göra det möjligt att betala ut pengar till fordringsägaren. I enlighet med rättstraditionerna i det stora flertalet medlemsstater kommer det europeiska föreläggandet att ha en sakrättslig effekt, dvs. vara riktat mot specifika bankkonton och inte mot gäldenären personligen.

Förslagets huvuddrag kan sammanfattas på följande sätt:

3.1.1. Tillämpningsområde (artiklarna 2 och 3)

Den föreslagna förordningen tillämpas på mål och ärenden av civil och kommersiell natur. De aspekter som utesluts från tillämpningsområdet motsvarar i stort de aspekter som inte omfattas av Bryssel I-förordningen. Liksom Bryssel I-förordningen tillämpas denna förordning inte på insolvens och social trygghet. Förordningen är inte heller tillämplig på skiljeförfaranden. Även om det kan vara berättigat att låta parterna i ett skiljeförfarande få tillgång till det europeiska förfarandet skulle inbegripandet av skiljeförfarandet i tillämpningsområdet leda till komplicerade frågor som ännu inte har besvarats av EU-lagstiftningen, t.ex. på vilka villkor skiljedomar kan anses likvärdiga med domstolsavgöranden. Det föreföll inte vara lämpligt att försöka besvara dem för första gången i denna rättsakt.

I motsats till Bryssel I-förordningen kommer den föreslagna förordningen att tillämpas på mål om makars förmögenhetsförhållanden, om verkningar av registrerade partnerskap och om arv

så snart de rättsakter som kommissionen har föreslagit på dessa båda områden har antagits och trätt i kraft.

Rättsakten är begränsad till situationer som har gränsöverskridande följder. Metoden att definiera dessa situationer på ett ”negativt” sätt har inspirerats av artikel 1 i Haagkonventionen om avtal om val av domstol.

3.1.2. Villkor för och förfarande för utfärdandet

- Tillgänglighet (artikel 5)

Enligt förslaget ska det europeiska förfarandet vara tillgängligt i två typer av fall: före och efter att man erhållit en exekutionstitel i den medlemsstat där kontot befinner sig. Detta innebär i praktiken att en fordringsägare kan ansöka om föreläggandet 1) före eller under loppet av förfarandet i sakfrågan eller efter att i ursprungsmedlemsstaten ha erhållit en exekutionstitel som ännu inte kan verkställas i verkställighetsmedlemsstaten, och 2) efter att ha erhållit en exekutionstitel som kan verkställas i verkställighetsmedlemsstaten. Även om kommissionen förväntar sig att rättsakten kommer att vara mest användbar i den första situationen, kan den tillföra ett mervärde i den andra situationen genom att göra verkställigheten så effektiv som möjligt. Med tanke på att fordringsägaren i denna situation redan har en exekutionstitel är villkoren för utfärdandet mindre strikta än i den första situationen.

- Behörighet att utfärda föreläggandet (artiklarna 6 och 14)

I allmänhet har de domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att pröva ärendet i sak i enlighet med europeiska rättsakter eller nationell lagstiftning behörighet att utfärda europeiska förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar. Alternativt kan förelägganden utfärdas av domstolarna i de medlemsstater där kontot befinner sig. För att undvika forum shopping är föreläggandets effekt i detta fall dock begränsad till den medlemsstat där det utfärdades och det kan inte erkännas och verkställas i en annan medlemsstat inom ramen för den föreslagna förordningen. I ärenden där fordringsägaren redan har erhållit en exekutionstitel kan vederbörande erhålla det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar antingen från den domstol som har utfärdat exekutionstiteln, eller från den verkställande myndigheten i den medlemsstat där bankkontot befinner sig.

Reglerna för behörighet i denna förordning hindrar inte en kärande från att ansöka om säkerhetsåtgärder enligt nationell lagstiftning på grundval av artikel 31 i Bryssel I-förordningen.

- Villkor för utfärdandet (artiklarna 7 och 12)

I enlighet med det allmänna synsättet i det stora flertalet medlemsstater kräver den föreslagna förordningen att fordringsägaren ska visa att vederbörande har goda utsikter att vinna sitt mål i sakfrågan, dvs. att vederbörandes fordran vid första anblicken är välgrundad, och att det finns en risk att det påföljande domstolsavgörandet inte skulle kunna verkställas om åtgärden inte beviljas till följd av att gäldenären avlägsnar eller skingrar sina tillgångar. Dessutom kan domstolen begära att fordringsägaren ställer en säkerhet för att trygga kompensation för sådan skada som gäldenären kan vållas om föreläggandet senare förkastas eftersom det anses som oberättigat, t.ex. eftersom fordringsägaren inte hade någon giltig fordran i sakfrågan.

- Aspekter på förfarandet (artiklarna 10, 11 och 44)

Det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar kommer att utfärdas i ett *ex parte*-förfarande, dvs. utan att gäldenären har hörts. På så sätt kommer åtgärdens ”överraskningseffekt” att bevaras. I situationer där överraskningseffekten inte är nödvändig, t.ex. eftersom kontot redan har bevarats till förmån för en annan fordringsägare, kan käranden dock begära att förfarandet ska ske *inter partes*. Eftersom det är avgörande att interimistiska

åtgärder vidtas snabbt tillåts enligt förordningen muntliga vittnesmål endast i undantagsfall. Domstolarna har rätt att godta skriftliga framställningar från vittnen eller sakkunniga som bevisning. Förordningen fastställer också specifika tidsgränser för utfärdandet och genomförandet av föreläggandet. Om en domstol eller verkställande myndighet i undantagsfall inte kan rätta sig efter dessa tidsfrister måste den motivera förseningen.

- Inhämtande av information om gäldenärens konto(n) (artikel 17)

Med tanke på de svårigheter som fordringsägaren kan ha med att inhämta information om gäldenärens konto(n) föreskriver den föreslagna förordningen att medlemsstaterna ska ha en mekanism som underlättar detta. Enligt förordningen kan medlemsstaterna välja mellan två mekanismer. Medlemsstaterna kan antingen se till att det utfärdas ett föreläggande om redovisning enligt vilket alla banker på deras territorium måste avslöja om gäldenären har ett konto hos dem, eller så kan de ge sina verkställande myndigheter tillgång till information som innehas av offentliga myndigheter i register eller på annat sätt. Den sistnämnda mekanismen förekommer också i artikel 61 i förordningen om underhållsskyldighet. Av uppgiftsskyddsskäl måste de personuppgifter som utbyts enligt denna bestämmelse begränsas till vad som är nödvändigt för att verkställa och genomföra föreläggandet.

3.1.3. Föreläggandets verkställbarhet och verkställighet

- Avskaffande av exekvatur (artikel 23)

I enlighet med befintliga europeiska förfaranden¹⁴ kommer förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar som utfärdas enligt det föreslagna förfarandet i en medlemsstat att automatiskt erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs något särskilt förfarande.

- Delgivande av föreläggandet med banken och svaranden (artiklarna 24 och 25)

Den främsta nyheten i den föreslagna förordningen är bestämmelserna om den faktiska verkställigheten av det europeiska föreläggande som ska utfärdas enligt det nya förfarandet. Ett föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar med sakrättslig effekt verkställs genom att det delges den berörda bank eller de berörda banker som är skyldiga att genomföra föreläggandet. I den föreslagna förordningens bestämmelser om delgivning till bank särskiljs två situationer. Om domstolen befinner sig i samma medlemsstat som banken regleras delgivningen av nationell lagstiftning. Om delgivningen måste utföras utomlands ska detta ske i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007. Dock införs följande viktiga ändring avseende delgivningsmetoden: ursprungsdomstolen eller kändanden skickar de handlingar som ska delges direkt till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten som i sin tur delger banken eller svaranden handlingarna. I jämförelse med andra delgivningsmetoder eller ett fritt val mellan olika metoder har denna delgivningsmetod den viktiga fördelen att den involverar de behöriga myndigheterna i verkställighetsmedlemsstaten. Detta innebär inte bara att bankerna får föreläggandet på ett sätt som de är förtrogna med, utan också att den behöriga myndigheten kan ta hänsyn till belopp som *ex officio* undantas från verkställighet om det är möjligt enligt nationell lagstiftning.

Gäldenären måste underrättas så snart åtgärden vunnit laga kraft för att kunna förbereda sitt

¹⁴ Det europeiska småmålsförfarandet som inrättades genom förordning (EG) nr 861/2007 och det europeiska betalningsföreläggandet som inrättades genom förordning (EG) nr 1896/2006.

försvar. Den föreslagna förordningen säkerställer att delgivningen utförs så snart som möjligt efter det att föreläggandet har genomförts.

- Bankens genomförande och bankens förklaring (artiklarna 26 och 27)

Banken måste genomföra föreläggandet omedelbart genom att blockera ett belopp som motsvarar det belopp som avses i föreläggandet. Genom särskilda bestämmelser tas hänsyn till situationen med konton som innehåller finansiella instrument och konton i en annan valuta än den som föreläggandet utfärdades i. Inom åtta dagar måste banken utfärda en förklaring om huruvida föreläggandet har lett till att tillräckliga medel har bevarats. För att trygga ett tillfredsställande skydd av gäldenärens personuppgifter får kontosaldot inte meddelas om syftet med föreläggandet till fullo kan uppnås utan att så sker.

- Bevarande av flera konton, gemensamma konton och förvaltarekonton (artiklarna 28 och 29)

Om föreläggandet avser bevarande av flera konton begränsar den föreslagna förordningen möjligheten för fordringsägare att spärra alltför stora belopp genom att föreskriva att vederbörande måste frigöra eventuella belopp som överstiger fordringsbeloppet så snart vederbörande informeras om att ett alltför stort belopp har spärrats. Med tanke på de stora skillnaderna i nationell lagstiftning om villkoren för bevarande av gemensamma konton och förvaltarekonton (klientmedelskonton), överlåter den föreslagna förordningen denna fråga åt tillämplig nationell lagstiftning.

- Belopp som undantas från verkställighet (artikel 32)

När det gäller belopp som undantas från verkställighet i syfte att trygga försörjningsmöjligheterna för gäldenären och vederbörandes familj eller i syfte att låta ett företag fortsätta sin ordinarie verksamhet varierar de nationella lagarna inom EU avsevärt. Detta rör särskilt frågan huruvida belopp undantas *ex officio* eller bara på gäldenärens begäran. Enligt den föreslagna förordningen får medlemsstaterna behålla sina nationella system.

- Rangordning av fordringsägare (artikel 33)

Den nationella lagstiftningen varierar också kraftigt i EU när det gäller de effekter som en interimistisk åtgärd har på rangordningen av fordringsägarna. Denna fråga är mycket komplicerad och nära förknippad med nationell verkställighets- och insolvenslagstiftning. Med tanke på dessa skillnader föreskriver den föreslagna förordningen att det europeiska föreläggandet har samma rang som en likvärdig åtgärd inom nationell lagstiftning.

3.1.4. *Rättsmedel mot det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar (artiklarna 34, 35 och 36)*

Den föreslagna förordningen ger gäldenären rätt att bestrida föreläggandet om bevarande både på materiella och formella grunder. När det gäller frågan om vilka domstolar som ska ha behörighet att besluta om gäldenärens ansökan om omprövning anlägger den föreslagna förordningen samma synsätt som tillämpats i översynen av Bryssel I-förordningen. I princip måste svaranden invända mot föreläggandet innan det har utfärdats av domstolen (i ursprungsstaten). Denna strategi garanterar att det i princip är samma domstol som beslutar om föreläggandet och omprövningen. Undantagsvis måste invändningar som rör vissa

aspekter av verkställighetsförfarandet, särskilt de belopp som undantas från verkställighet, görs vid domstolarna i verkställighetsmedlemsstaten, eftersom det är den medlemsstaten som har ansvar för förfarandet. För att underlätta gäldenärens uppgift att ansöka om omprövning av föreläggandet vid domstolarna i en annan medlemsstat innehåller förordningen standardformulär som kommer att finnas på alla EU-språk, vilket minskar översättningskostnaderna. En annan behörighetsbestämmelse gäller för vissa kategorier av gäldenärer som generellt anses som den ”svagare parten” i en tvist – konsumenter, anställda och försäkrade personer. Dessa typer av gäldenärer kan göra alla typer av invändningar mot föreläggandet vid domstolarna i den medlemsstat där de har sin hemvist. Denna bestämmelse innebär att den svagare parten alltid kan bestrida ett europeiskt föreläggande i hemlandet, vilket utgör ett ytterligare skydd utöver de skyddande behörighetsbestämmelser för sådana ärenden som finns i Bryssel I-förordningen.

3.1.5. Övriga bestämmelser

- Juridiskt ombud (artikel 41)

I enlighet med rättsläget i de flesta medlemsstater och för att minska kostnaderna för förfarandet ska det enligt den föreslagna förordningen inte vara obligatoriskt att ha ett juridiskt ombud i förfarandet för erhållande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar. På så sätt kommer en fordringsägare att kunna ansöka om ett europeiskt föreläggande utan att alls behöva anlita en advokat eller utan att behöva anlita en advokat som har tillstånd att utöva sin verksamhet i den medlemsstat där domstolen är belägen. Dock kan den nationella lagstiftningen föreskriva att parterna ska företräddas av advokater om gäldenären bestrider föreläggandet. För att göra det lättare för fordringsägare att ansöka om ett föreläggande innehåller den föreslagna förordningen ett standardiserat ansökningsformulär med lämpliga riktlinjer för ifyllandet. Formuläret kommer att finnas på alla EU-språk, vilket innebär att endast ett fåtal stycken med fritext behöver översättas.

- Kostnadsfrågor (artiklarna 30, 31 och 43)

Flera bestämmelser i den föreslagna förordningen rör kostnader: Bankerna får bara ta ut en avgift för genomförande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar om de har rätt att göra det när det vidtar likvärdiga åtgärder inom ramen för nationell lagstiftning. För att öka insynen måste de berörda medlemsstaterna fastställa en enhetlig fast avgift som gäller på deras territorium. En enhetlig fast avgift måste också fastställas när det gäller de kostnader som följer av anlitandet av en behörig myndighet, t.ex. en stämningsman. Enligt artikel 43 ska den förlorande parten bära kostnaderna för det europeiska förfarandet. Även om det står medlemsstaterna fritt att ta ut domstolsavgifter för det europeiska förfarandet får dessa inte vara högre än avgifterna för erhållande av en likvärdig åtgärd inom ramen för nationell lagstiftning, inte vara oproportionerliga mot fordrans belopp och inte vara orimligt höga så att de avskräcker från utnyttjande av förfarandet.

3.2. Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 81.2 i EUF-fördraget som ger Europaparlamentet och rådet rätt att, särskilt när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl, besluta om åtgärder bl.a. för att säkerställa ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av domstolsavgöranden (led a), faktisk tillgång till rättslig prövning (led e) och undanröjande av hinder mot väl fungerande civilrättsliga förfaranden, vid behov genom att främja

förenligheten mellan de civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna (led f).

På grund av det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till fördragen är bestämmelserna i avdelning V del III i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte tillämpliga på Danmark. De är heller inte tillämpliga på Förenade kungariket eller Irland, såvida inte de båda länderna beslutar annat. Detta följer av de relevanta bestämmelserna i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa.

3.3. Subsidiaritet och proportionalitet

Detta förslag är förenligt med kraven på subsidiaritet och proportionalitet.

När det gäller subsidiaritet har de ovan angivna problemen en tydligt gränsöverskridande dimension och kan inte på ett tillfredsställande sätt lösas av medlemsstaterna på egen hand. Även om det är teoretiskt möjligt, är det högst osannolikt att medlemsstaterna vidtar gemensamma åtgärder för att göra sin lagstiftning om bevarande av bankkontotillgångar mer samstämmig så att insatser på EU-nivå blir onödiga. Frågan om verkställighet har aldrig varit föremål för internationella avtal eller modellagar framlagda av internationella organisationer, och det finns inget som tyder på att ett internationellt initiativ skulle läggas fram inom en överskådlig framtid. Även om detta vore fallet gör dock skillnaderna i de nuvarande verkställighetssystemen i EU det högst osannolikt att medlemsstaterna skulle kunna nå fram till ett avtal om en gemensam strategi inom rimlig tid, särskilt med tanke på att eventuellt avtal utanför EU:s lagstiftningsprocess skulle kräva enhällighet.

Den konsekvensanalys som medföljer detta förslag visar att fördelarna med de centrala inslagen i detta förslag uppväger deras kostnader och att de föreslagna åtgärderna därför är proportionerliga.

3.4. Inverkan på grundläggande rättigheter

Alla inslag i förslaget respekterar de rättigheter som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilket beskrivs närmare i den konsekvensanalys som medföljer detta förslag och vilket överensstämmer med unionens strategi för ett effektivt genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna¹⁵. Genom att inrätta ett snabbt europeiskt förfarande för bevarande av bankkontotillgångar till låg kostnad förbättrar förslaget fordringsägarnas möjlighet att få en effektiv verkställighet av sina fordringar, vilket är en del av rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47.1 i stadgan. Samtidigt garanterar förslaget att gäldenärens rättigheter tryggas helt i enlighet med rätten till en rättvis rättegång (artikel 47.2 i stadgan) och rätten till respekt för människans värdighet och för familjelivet (artiklarna 1 respektive 7 i stadgan). Skyddet av gäldenärens rättigheter garanteras särskilt genom följande inslag i förslaget:

- Kravet på att gäldenären ska underrättas omedelbart efter det att föreläggandet har genomförts och att vederbörande ska få ta del av samtliga handlingar som fordringsägaren ingett till domstolen.

¹⁵ Kommissionens meddelande, KOM(2010) 573, 19.10.2010.

- Möjligheten för gäldenären att bestrida föreläggandet genom att ansöka om omprövning hos ursprungsdomstolen, verkställighetsdomstolen eller – om gäldenären är en konsument, anställd eller en försäkrad person – hos domstolen på den ort där vederbörande har sin hemvist.
- Det faktum att de belopp som krävs för att trygga försörjningsmöjligheterna för gäldenären och vederbörandes familj inte kommer att omfattas av verkställigheten.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2 a, e och f,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där den fria rörligheten för personer garanteras. För ett stegvist inrättande av ett sådant område ska unionen, särskilt när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl, besluta om åtgärder bl.a. på området rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder.
- (2) I enlighet med artikel 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ska dessa åtgärder syfta till att säkerställa bl.a. ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av domstolsavgöranden samt verkställigheten av dessa, faktisk tillgång till rättslig prövning samt undanröjande av hinder mot väl fungerande civilrättsliga förfaranden, vid behov genom att främja förenligheten mellan de civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna. Europeiska rådet ställde sig vid mötet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 bakom principen om ömsesidigt erkännande av domstolsavgöranden som en hörnsten i det rättsliga samarbetet på det civilrättsliga området och angav därvid att denna princip även borde gälla bl.a. för beslut som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att beslagta tillgångar som lätt kan flyttas.

¹⁶ EUT C , , s. .

- (3) I det för kommissionen och rådet gemensamma åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område¹⁷ som antogs den 30 november 2000 föreslås införande av säkerhetsåtgärder på europeisk nivå och förbättringar i fråga om beslag av bankmedel, t.ex. genom införande av ett europeiskt förfarande för beslagtagande av banktillgångar.
- (4) Kommissionen antog den 24 oktober 2006 *Grönbok om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i Europeiska unionen: kvarstad på bankmedel*¹⁸. Genom grönboken inleddes ett samråd om behovet av och de möjliga inslagen i ett enhetligt europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel.
- (5) I Stockholmsprogrammet¹⁹ från december 2009, som fastlägger prioriteter för perioden 2010–2014 bl.a. på områdena frihet, säkerhet och rättvisa, uppmanar Europeiska rådet kommissionen att lägga fram lämpliga förslag till förbättring av effektiviteten vid verkställighet av domar inom unionen avseende bankkonton och gäldenärs tillgångar.
- (6) En fordringsägare som står inför risken att gäldenären skingrar tillgångar för att slippa betala sin skuld och därmed gör det omöjligt eller åtminstone betydligt svårare att senare verkställa en exekutionstitel mot honom bör kunna utverka ett skyddsföreläggande som hindrar gäldenären att ta ut medel som han har på ett bankkonto i Europeiska unionen eller överföra medel till ett annat bankkonto.
- (7) Nationella förfaranden för utverkande av sådana säkerhetsåtgärder (t.ex. förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar) finns i alla medlemsstater, men villkoren för beviljande av åtgärderna och effektiviteten i genomförandet av dessa skiljer sig väsentligt åt från en medlemsstat till en annan. I ärenden med gränsöverskridande följder, t.ex. när fordringsägaren försöker utverka bevarande av tillgångar på bankkonton i flera medlemsstater, är det dessutom betungande, tidskrävande och kostsamt att ta nationella säkerhetsåtgärder i anspråk. Ett europeiskt förfarande för bevarande av bankkontotillgångar som i ärenden med gränsöverskridande följder gör det möjligt för fordringsägaren att enkelt, snabbt och till låg kostnad utverka bevarande av tillgångar på gäldenärens bankkonton torde avhjälpa bristerna i den nuvarande situationen.
- (8) Det europeiska förfarande som fastställs genom denna förordning bör utgöra ett fakultativt hjälpmedel för fordringsägaren/käranden att göra sina rättigheter gällande som är tillgängligt som ett alternativ till de befintliga förfarandena i nationell rätt för utverkande av säkerhetsåtgärder.
- (9) Denna förordning bör tillämpas på alla typer av mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, utom på vissa väl definierade typer av mål och ärenden. Den bör t.ex. inte tillämpas i samband med skiljeförfaranden eller insolvensförfaranden.
- (10) Det förfarande som fastställs genom denna förordning bör vara tillgängligt för kärande som vill säkra verkställandet av en senare dom i sakfrågan innan de inleder ett rättsligt förfarande mot svaranden för prövning av ärendet i sak eller vid någon tidpunkt under

¹⁷ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

¹⁸ KOM(2006) 618.

¹⁹ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

loppet av ett sådant förfarande. Det bör även vara tillgängligt för kärande som redan erhållit en dom eller en annan verkställbar exekutionstitel i sakfrågan. I det senare fallet kan förfarandet tillföra ett mervärde när verkställandet av exekutionstiteln går långsamt eller när fordringsägaren vill fastställa i vilken medlemsstat gäldenären har tillräckligt med medel för att motivera inledandet av ett verkställighetsförfarande.

- (11) I syfte att sörja för en nära koppling mellan domstolen och säkerhetsåtgärden bör behörigheten för utfärdandet av ett föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ligga hos den domstol som har behörighet att pröva ärendet i sak. Käranden bör dessutom ha möjlighet att ansöka om ett sådant föreläggande i den medlemsstat där gäldenärens bankkonto befinner sig. I det fallet bör föreläggandets verkan dock vara begränsad till det territorium som tillhör den medlemsstat där föreläggandet utfärdades.
- (12) I villkoren för utfärdande av förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar bör det finnas en lämplig balans mellan fordringsägares intresse av att erhålla ett föreläggande där så behövs och gäldenärens intresse av att undvika missbruk av föreläggandena. Om det rör sig om en ansökan om utfärdande av ett föreläggande som en fordringsägare inger innan han erhållit en exekutionstitel mot gäldenären som är verkställbar i den medlemsstat dennes bankkonto befinner sig, måste domstolen följaktligen vara övertygad om att fordringsägarens fordran på gäldenären är välgrundad och om att det troligtvis inte kommer att gå att verkställa en tillkommande exekutionstitel mot gäldenären om det inte utfärdas ett föreläggande eller att det troligtvis kommer att bli betydligt svårare att göra detta i så fall.
- (13) I syfte att bevara föreläggandets överraskningseffekt bör gäldenären inte underrättas om fordringsägarens ansökan om ett föreläggande före utfärdandet av detta, höras före utfärdandet eller underrättas om föreläggandet innan banken har genomfört det. Gäldenären bör emellertid ha möjlighet att bestrida föreläggandet omedelbart efter genomförandet av detta.
- (14) Det bör inte vara obligatoriskt för parterna att låta sig företrädas av en advokat eller ett annat juridiskt ombud i ett förfarande som rör utfärdandet av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar enligt denna förordning.
- (15) Denna förordning bör omfatta tillräckliga garantier mot missbruk av föreläggandet. I synnerhet bör, om inte fordringsägaren redan har erhållit en exekutionstitel som är verkställbar i verkställighetsmedlemsstaten, den domstol som behandlar en ansökan om utfärdande av ett föreläggande kunna kräva att fordringsägaren ställer en säkerhet för att trygga kompensation för sådan skada som gäldenären kan vållas till följd av ett oberättigat föreläggande. De förhållanden under vilka en fordringsägare ska vara skyldig att kompensera en gäldenär för sådan skada bör regleras enligt nationell rätt. Om det inte föreskrivs någon sådan skyldighet för fordringsägaren i en medlemsstats lagstiftning, bör denna förordning inte utesluta användning av en åtgärd med motsvarande verkan, såsom en skyldighet för fordringsägaren att göra ett åtagande i fråga om ersättning för skada.
- (16) Med tanke på att det för närvarande är svårt för fordringsägare att få information om gäldenärens bankkonton från offentliga eller privata källor i ett gränsöverskridande sammanhang bör det på grundval av denna förordning fastläggas en metod som gör det möjligt för den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten att inhämta

information om gäldenärens bankkonton, antingen genom att bankerna görs skyldiga att avslöja huruvida gäldenären har ett bankkonto hos dem eller genom att den behöriga myndigheten ges tillträde till den erforderliga informationen där offentliga myndigheter eller förvaltningar förfogar över denna i register eller på annat sätt.

- (17) I syfte att trygga ett snabbt verkställande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar som utfärdats av en domstol i en annan medlemsstat än verkställighetsmedlemsstaten bör det i denna förordning föreskrivas att delgivningen av föreläggandet till banken ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur²⁰. Det bör även föreskrivas lämpliga regler för bankens genomförande av föreläggandet samt en skyldighet för banken att ange huruvida den har kunnat se till att tillgångar bevaras på gäldenärens bankkonto.
- (18) Gäldenärers rätt till en opartisk domstol bör skyddas i förfaranden som rör utfärdandet av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar. Detta kräver särskilt att föreläggandet och alla handlingar som käranden lagt fram delges svaranden utan dröjsmål efter genomförandet av föreläggandet och att svaranden kan ansöka om omprövning av föreläggandet. Behörigheten för omprövningen bör ligga hos den domstol som utfärdat föreläggandet, utom om verkställighetsaspekter bestrids. Om svaranden begär omprövning av föreläggandet i egenskap av konsument, anställd eller försäkringstagare, bör han emellertid ha möjlighet att rikta ansökan om omprövning till en domstol i den medlemsstat där han har sin hemvist. Svaranden bör också ha rätt att få tillgångarna på bankkontot frigjorda om han ställer en säkerhet, som ett alternativt sätt att säkra kärandens fordran.
- (19) I syfte att se till att föreläggandet utfärdas och verkställs utan dröjsmål bör det i denna förordning fastställas maximifrister inom vilka de olika åtgärderna inom ramen för det europeiska förfarandet måste vidtas. Det bör dessutom anges i förordningen att medlemsstaterna ska vara skyldiga att handlägga det europeiska förfarandet lika snabbt som ett förfarande för utverkande av en säkerhetsåtgärd med motsvarande verkan enligt nationell rätt. Detta innebär i synnerhet att i fall där det fastställs kortare tidsfrister i nationell rätt för utfärdande av en nationell åtgärd än de frister som anges i denna förordning bör dessa kortare frister gälla även för det europeiska förfarandet. Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister²¹ bör tillämpas för beräkning av de perioder och frister som föreskrivs i denna förordning.
- (20) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I denna förordning söker unionen särskilt att trygga full respekt för människans värdighet och att främja tillämpningen av artiklarna 7, 8, 17 och 47 i stadgan, som gäller respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till egendom respektive rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.

²⁰ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

²¹ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (21) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²² gäller för behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (22) I syfte att tekniska framsteg ska beaktas bör kommissionen delegeras befogenhet att anta rättsakter enligt artikel 290 i EUF-fördraget med avseende på ändringar av bilagorna till denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå. Kommissionen bör när den förbereder och utarbetar delegerande akter se till att relevanta handlingar översänds samtidigt och vid lämplig tidpunkt till Europaparlamentet och rådet.
- (23) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i beslutet om och tillämpningen av denna förordning.]/[Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, kommer Förenade kungariket och Irland inte att delta i beslutet om denna förordning och kommer länderna inte att vara bundna av förordningen eller underkastade tillämpningen av denna].
- (24) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget fogade protokollet om Danmarks ställning kommer Danmark inte att delta i beslutet om denna förordning och kommer landet inte att vara bundet av förordningen eller underkastat tillämpningen av denna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 *Syfte*

1. Genom denna förordning fastställs ett europeiskt förfarande för en säkerhetsåtgärd som gör det möjligt för en fordringsägare att erhålla ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar som förhindrar uttag eller överföring av tillgångar som gäldenären har på ett bankkonto inom Europeiska unionen.
2. Det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar ska vara tillgängligt för fordringsägaren som ett alternativ till de befintliga säkerhetsåtgärderna i medlemsstaterna.

²² EGT L 281, 23.11. 1995, s. 31.

Artikel 2 *Tillämpningsområde*

1. Denna förordning ska tillämpas på penningfordringar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur som har gränsöverskridande följder enligt definitionen i artikel 3, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den ska inte tillämpas då det rör sig om penningfordringar i mål eller ärenden som har att göra med skatte- eller tullfrågor eller andra förvaltningsrättsliga frågor.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - a) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
 - b) social trygghet, och
 - c) skiljeförfarande.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på bankkonton som enligt lagen i den medlemsstat där bankkontot befinner sig om immunitet mot verkställighetsförfaranden är undantagna från beslag, eller på sådana system för överföring av värdepapper som medlemsstaterna angivit i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG²³.
4. Denna förordning ska tillämpas på mål om makars förmögenhetsförhållanden, om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap och om arv, ifall unionslagstiftning om domstols behörighet och tillämplig lag i sådana mål och om erkännande och verkställighet av domar i sådana mål tillämpas.

Artikel 3 *Mål och ärenden som har gränsöverskridande följder*

Vid tillämpning av denna förordning ska ett mål eller ärende anses ha gränsöverskridande följder om inte den domstol till vilken en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar inges, det eller de bankkonton på vilka tillgångar ska bevaras genom föreläggandet och parterna i målet eller ärendet befinner sig i eller har sin hemvist i en och samma medlemsstat.

Artikel 4 *Definitioner*

I denna förordning avses med

1. *bankkonto*: varje konto för betalningsmedel eller finansiella instrument som en bank för i svarandens namn eller i en tredje parts namn på svarandens vägnar,
2. *bank*: ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning,

²³ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

3. *finansiella instrument*: sådana instrument som avses i artikel 4.1 led 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG²⁴,
4. *betalningsmedel*: pengar som har krediterats ett konto, oavsett valutaslag, eller liknande fordringar som avser återbetalning av pengar (t.ex. inlåning på penningmarknaden),
5. *tillgångar*: betalningsmedel eller finansiella instrument,
6. *medlemsstat där bankkontot befinner sig*:
 - a) för ett bankkonto för betalningsmedel, den medlemsstat som anges i det internationella bankkontonumret (IBAN) för kontot,
 - b) för ett bankkonto för finansiella instrument, den medlemsstat där den bank som för kontot har sin vanliga vistelseort enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008²⁵,
7. *fordran*: en fordran som avser betalning av ett bestämt eller bestämbar belopp,
8. *dom*: varje avgörande som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, oavsett dess rubricering, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader,
9. *domstol*: varje myndighet som av en medlemsstat utsetts som behörig i frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning,
10. *inför domstol ingången förlikning*: en förlikning som har godkänts av en domstol eller ingåtts inför en domstol i samband med domstolsförhandlingarna,
11. *officiell handling*: en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (*acte authentique*) i en medlemsstat och vars äkthet
 - a) avser handlingens underskrift och innehåll, och
 - b) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan myndighet som bemyndigats för ändamålet,
12. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar utfärdas,
13. *verkställighetsmedlemsstat*: den medlemsstat där det bankkonto på vilket tillgångar ska bevaras befinner sig,
14. *behörig myndighet*: den myndighet som verkställighetsmedlemsstaten har utsett som behörig för inhämtande av erforderlig information om svarandens bankkonto enligt artikel 17, för delgivning av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar enligt artiklarna 24–28 och för fastställande av sådana belopp som är undantagna från verkställighet enligt artikel 32,

²⁴ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

²⁵ EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

15. *hemvist*: hemvisten enligt artiklarna 59 och 60 i rådets förordning (EG) nr 44/2001²⁶.

KAPITEL 2
FÖRFARANDE FÖR ERHÅLLANDE AV ETT EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM
BEVARANDE AV BANKKONTOTILLGÅNGAR

Artikel 5
Tillgänglighet

1. Avsnitt 1 ska gälla i fall där
 - a) käranden ansöker om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar före inledandet av ett rättsligt förfarande mot svaranden för prövning av ärendet i sak eller vid någon tidpunkt under loppet av ett sådant förfarande,
 - b) käranden har erhållit en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling som rör svaranden och är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten men som ännu inte har förklarats vara verkställbar i verkställighetsmedlemsstaten (förutsatt att en sådan verkställbarhetsförklaring erfordras).
2. Avsnitt 2 ska gälla i fall där käranden ansöker om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar efter att ha erhållit en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling som rör svaranden och är verkställbar i verkställighetsmedlemsstaten på grund av lag eller har förklarats vara verkställbar där.

AVSNITT 1
UTFÄRDANDE AV ETT EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM BEVARANDE AV
BANKKONTOTILLGÅNGAR FÖRE ERHÅLLANDET AV EN EXEKUTIONSTITEL

Artikel 6
Behörighet

1. Ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska utfärdas av en domstol.
2. Behörigheten för utfärdandet av föreläggandet ska ligga hos domstolarna i den medlemsstat där talan mot svaranden för prövning av ärendet i sak ska väckas i enlighet med de tillämpliga reglerna om domstols behörighet. Om domstolarna i mer än en medlemsstat har behörighet att pröva ärendet i sak, ska domstolarna i den medlemsstat där käranden har väckt eller har för avsikt att väcka talan för prövning av ärendet i sak ha behörigheten att utfärda föreläggandet.

²⁶ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

3. Utan hinder av vad som sägs i punkt 2 ska domstolarna i den medlemsstat där bankkontot befinner sig ha behörighet att utfärda ett föreläggande som ska verkställas i den medlemsstaten.

Artikel 7

Villkor för utfärdande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar

1. Ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska utfärdas – för hela det begärda beloppet eller en del av detta – i fall där käranden lägger fram relevanta, med tillräcklig bevisning styrkta uppgifter som övertygar domstolen om
 - a) att kärandens fordran på svaranden är välgrundad, och
 - b) att det troligtvis inte kommer att gå att verkställa en befintlig eller tillkommande exekutionstitel mot svaranden om det inte utfärdas ett föreläggande eller att det troligtvis kommer att bli betydligt svårare att göra detta i så fall, bl.a. för att det finns en risk för att svaranden avlägsnar tillgångar från det eller de bankkonton på vilka tillgångar ska bevaras genom föreläggandet och gör sig av med eller döljer dessa.
2. Om käranden redan har erhållit en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling som rör svaranden, avser betalning av ett penningbelopp, är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten och på grundval av de tillämpliga unionslagstiftningsinstrumenten måste erkännas i verkställighetsmedlemsstaten, ska villkoret i punkt 1 a anses vara uppfyllt.

Artikel 8

Ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar

1. Ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska göras på ett ansökningsformulär enligt bilaga I.
2. Ansökan ska omfatta följande:
 - a) Kärandens namn och adress, i förekommande fall kärandens ombuds namn och adress samt namnet på och adressen till den domstol som ansökan riktas till.
 - b) Svarandens namn och adress och i förekommande fall svarandens ombuds namn och adress.
 - c) Information om bankkontot/bankkontona enligt artikel 16, om det inte görs en framställning om inhämtande av bankkontoinformation enligt artikel 17.
 - d) Det belopp som fordran gäller, beloppet för räntor samt beloppet för kostnader i den mån dessa kostnader kan säkras enligt artikel 18.
 - e) En redovisning av alla relevanta omständigheter som åberopas som grund för fordran och i förekommande fall för de räntebelopp som fordras.

- f) En redovisning av alla relevanta omständigheter som motiverar utfärdande av föreläggandet enligt artikel 7.1 b.
 - g) En redovisning av alla relevanta faktorer som styrker att den domstol till vilken ansökan inges är behörig.
 - h) En förteckning över den bevisning som käranden tillhandahåller eller erbjuder sig att tillhandahålla.
 - i) Vid tillämpning av artikel 7.2, en kopia av domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.
 - j) En förklaring enligt artikel 19 huruvida käranden har ingivit en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar eller om ett föreläggande med motsvarande verkan enligt nationell rätt till någon annan domstol.
- 3. Ansökan ska åtföljas av alla relevanta styrkande handlingar.
 - 4. Ansökan får inges med vilket kommunikationsmedel som helst, även ett elektroniskt.

Artikel 9 *Prövning av ansökan*

- 1. Den domstol till vilken en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar inges ska pröva huruvida kraven i artiklarna 2, 6, 7 och 8 är uppfyllda.
- 2. Om kraven i artikel 8 inte är uppfyllda, ska domstolen ge käranden möjlighet att komplettera eller rätta ansökan, utom om fordran är klart oggrundad eller ansökan inte är godtagbar.

Artikel 10 *Ex parte-förfarande*

Svaranden ska inte underrättas om en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar före utfärdandet av föreläggandet eller höras före utfärdandet, såvida inte käranden begär något annat.

Artikel 11 *Bevisning*

- 1. Om den behöriga domstolen anser att den inte kan utfärda ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar utan ytterligare bevisning, får den godta sådan bevisning i form av skriftliga framställningar från vittnen eller experter.

2. Domstolen ska godta muntligt vittnesmål endast när den anser det nödvändigt. Om käranden, ett vittne eller en expert inte har sin hemvist på den plats där den behöriga domstolen befinner sig, ska domstolen godta bevisning som tillhandahålls med hjälp av videokonferensteknik eller annan kommunikationsteknik, där sådan teknik är tillgänglig.

Artikel 12

Kärandens ställande av säkerhet

Innan domstolen utfärdar ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar får den kräva att käranden ställer en säkerhet eller avger en motsvarande garanti för att trygga kompensation för sådan skada som svaranden kan vållas, i den mån käranden är skyldig att kompensera sådan skada enligt nationell rätt.

Artikel 13

Inledande av ett rättsligt förfarande för prövning av ärendet i sak

Om en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar inges före inledandet av ett rättsligt förfarande för prövning av ärendet i sak, ska käranden inleda ett sådant förfarande inom 30 dagar efter dagen för utfärdandet av föreläggandet eller inom en av den utfärdande domstolen fastställd kortare frist, för i annat fall ska föreläggandet vara upphävbart i enlighet med artikel 34.1 b eller artikel 35.2.

AVSNITT 2

UTFÄRDANDE AV ETT EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM BEVARANDE AV BANKKONTOTILLGÅNGAR EFTER ERHÅLLET AV EN EXEKUTIONSTITEL

Artikel 14

Behörighet för utfärdande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar

1. I fall enligt artikel 5.2 där käranden har erhållit en dom eller en inför domstol ingången förlikning får käranden i det berörda fallet begära att den domstol som utfärdade domen eller förlikningen även utfärdar ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar.
2. I fall där käranden har erhållit en officiell handling får käranden i det berörda fallet begära att den behöriga myndighet i den medlemsstat där handlingen upprättades som medlemsstaten i fråga utsett för det ändamålet även utfärdar ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar.
3. Käranden får rikta en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar direkt till den myndighet i verkställighetsmedlemsstaten som den medlemsstaten har utsett som behörig för utfärdande av föreläggandet och underrättat kommissionen om enligt artikel 48 (nedan kallad *utfärdandemyndigheten*).

4. Artikel 10 ska tillämpas på förfarandet för utfärdande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar enligt detta avsnitt.

Artikel 15

Ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar

1. Ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska göras på ett ansökningsformulär enligt bilaga I.
2. Ansökan ska omfatta följande:
 - a) Kärandens namn och adress, i förekommande fall kärandens ombuds namn och adress samt namnet på och adressen till den domstol som ansökan riktas till.
 - b) Svarandens namn och adress och i förekommande fall svarandens ombuds namn och adress.
 - c) Det belopp som specificeras i domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen samt beloppet för räntor och kostnader i den mån dessa kan säkras enligt artikel 18.
 - d) Information om bankkontot/bankkontona enligt artikel 16, om det inte görs en framställning om inhämtande av bankkontoinformation enligt artikel 17.
 - e) En kopia av domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.
 - f) En förklaring att domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen ännu inte har följts.
 - g) Om domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen utfärdats i en annan medlemsstat
 - i) och det rör sig om en en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling för vilken ingen verkställbarhetsförklaring erfordras, ska ansökan omfatta det intyg som föreskrivs i det tillämpliga unionslagstiftningsinstrumentet med tanke på verkställighet i en annan medlemsstat, vilket där så krävs ska åtföljas av en translitterering eller översättning enligt artikel 47,
 - ii) och det rör sig om en en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling för vilken en verkställbarhetsförklaring erfordras, ska ansökan omfatta en verkställbarhetsförklaring.
 - h) En förklaring enligt artikel 19 huruvida käranden har ingivit en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar eller om ett föreläggande med motsvarande verkan enligt nationell rätt till någon annan domstol.
3. Ansökan får inges med vilket kommunikationsmedel som helst, även ett elektroniskt.

AVSNITT 3 GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 16 Information om bankkontot

Om inte käranden begär att den behöriga myndigheten ska inhämta bankkontoinformation enligt artikel 17, ska han tillhandahålla alla uppgifter om svaranden och dennes bankkonto (eller bankkonton) som behövs för att banken ska kunna identifiera svaranden och dennes konto (eller konton), enligt följande:

- a) Svarandens fullständiga namn,
- b) namnet på den bank där svaranden har ett bankkonto på vilket tillgångar ska bevaras genom föreläggandet samt adressen till bankens huvudkontor i den medlemsstat där bankkontot befinner sig, och
- c) antingen
 - i) bankkontonumret,
 - ii) svarandens fullständiga adress,
 - iii) om svaranden är en fysisk person, svarandens födelsedatum, nationella identifikationsnummer eller passnummer, eller
 - iv) om svaranden är en juridisk person, den juridiska personens nummer i företagsregistret.

Artikel 17 Framställning om inhämtande av bankkontoinformation

1. Om käranden inte förfogar över all bankkontoinformation som krävs enligt artikel 16, får han göra en framställning om att den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten ska inhämta den information som behövs. En sådan framställning ska göras i ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar.
2. Ansökan ska innehålla all information som är tillgänglig för käranden om svaranden och dennes bankkonton.
3. Domstolen eller utfärdandemyndigheten ska utfärda föreläggandet i enlighet med artikel 21 och översända detta till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 24.
4. Den behöriga myndigheten ska använda alla lämpliga, skäligen medel som är tillgängliga i verkställighetsmedlemsstaten för att inhämta den information som avses i punkt 1. Så snart den informationen har inhämtats ska den behöriga myndigheten delge banken föreläggandet i enlighet med artikel 24.

5. Den metod för inhämtande av information enligt nationell rätt som medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om enligt artikel 48 ska vara en av följande:
 - a) Skyldighet för bankerna på medlemsstatens territorium att avslöja huruvida svaranden har ett bankkonto hos dem.
 - b) Tillträde för den behöriga myndigheten till den information som avses i punkt 1 där offentliga myndigheter eller förvaltningar förfogar över denna information i register eller på annat sätt.
6. Den information som avses i punkt 4 ska vara relevant och tillräcklig för att identifiera svarandens bankkonto (eller bankkonton), men den ska inte vara inte alltför omfattande; den ska vara begränsad till
 - a) svarandens adress,
 - b) namnet på den bank (eller de banker) som för svarandens bankkonto (eller bankkonton), och
 - c) svarandens bankkontonummer.

Artikel 18

Det belopp som ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar avser

1. När ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar utfärdats på grundval av en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling som är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten, ska käranden kunna säkra det belopp som anges i föreläggandet samt eventuella räntor och kostnader som specificeras i detta.
2. I alla andra fall ska käranden kunna säkra det belopp som fordran gäller och eventuella upplupna räntor på fordran.

Artikel 19

Information om ansökningar som ingivits till andra domstolar

1. Käranden ska när han ansöker om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ange huruvida han har ingivit en ansökan om ett sådant föreläggande – eller om en säkerhetsåtgärd med motsvarande verkan enligt nationell rätt – mot samma svarande till någon annan domstol i avsikt att säkra samma fordran.
2. Käranden ska underrätta den domstol till vilken ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar inges om varje föreläggande eller säkerhetsåtgärd med motsvarande verkan enligt nationell rätt som beviljas på grundval av en sådan ansökan som avses i punkt 1. I ett sådant fall får domstolen eller utfärdandemyndigheten avstå från att utfärda ett ytterligare föreläggande om den anser att den åtgärd som redan beviljats ger ett tillräckligt skydd för kärandens intressen.

Artikel 20
Kommunikation och samarbete mellan domstolar

1. Om en domstol i en medlemsstat handhar en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar och en domstol i en annan medlemsstat handhar det rättsliga förfarandet för prövning av ärendet i sak, får de berörda domstolarna samarbeta för att säkerställa en lämplig samordning mellan förfarandet för prövning av ärendet i sak och det förfarande som rör föreläggandet.
2. Den domstol som handhar ansökan om föreläggandet får begära information från den andra domstolen om alla omständigheter av relevans i sammanhanget – t.ex. om eventuella avslag vid den domstol som prövar ärendet i sak på framställningar om likartade åtgärder eller om risken för att svaranden skingrar tillgångar – eller kräva att käranden inhämtar sådan information. Sådan information får begäras direkt eller via kontaktpunkterna för det genom rådets beslut 2001/470/EG²⁷ inrättade europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 21
Utfärdande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar och föreläggandets verkan och giltighetstid

1. Om kraven i detta kapitel är uppfyllda, ska domstolen eller utfärdandemyndigheten utfärda ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar.
2. Om föreläggandet ska verkställas i en annan medlemsstat, ska det utfärdas på ett formulär enligt bilaga II.
3. I fall enligt artikel 5.1 ska domstolen utfärda föreläggandet inom sju kalenderdagar efter det att ansökan ingivits.
4. Om en muntlig utfrågning anses nödvändig på grund av exceptionella omständigheter, ska domstolen anordna denna inom ytterligare sju kalenderdagar och utfärda föreläggandet inom sju kalenderdagar efter det att utfrågningen har ägt rum.
5. I fall enligt artikel 5.2 ska utfärdandemyndigheten utfärda föreläggandet inom tre kalenderdagar efter det att ansökan ingivits.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32 ska föreläggandet förhindra att svaranden eller dennes fordringsägare överför, tar ut eller på annat sätt skaffar undan de tillgångar som finns på det bankkonto (eller de bankkonton) som anges i föreläggandet.
7. Föreläggandet ska förbli i kraft
 - a) tills det ogiltigförklaras av en domstol enligt artikel 34, 35, 36 eller 40, eller
 - b) tills, i ett fall där käranden har erhållit en dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling i sak som är verkställbar i

²⁷ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

ursprungsmedlemsstaten eller i ett fall enligt artikel 5.2, föreläggandet ersätts med en verkställighetsåtgärd med motsvarande verkan enligt nationell rätt, förutsatt, i det första fallet, att käranden har inlett verkställighetsförfarandet inom 30 dagar efter det att domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen har anmälts eller blivit verkställbar, beroende på vilket som inträffar sist.

Artikel 22

Överklagande av ett beslut att inte utfärda ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar

1. Käranden får överklaga ett beslut av domstolen eller utfärdandemyndigheten att avslå ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar, vid den domstol som kommissionen ska underättas om enligt artikel 48.
2. Överklagandet ska inges inom 30 dagar efter det att det beslut som avses i punkt 1 har anmälts.

KAPITEL 3

FÖRELÄGGANDETS VERKSTÄLLBARHET OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 23

Avskaffande av exekvatur

Ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar som utfärdats i någon av medlemsstaterna på grundval av artiklarna 6.2 och 14.1 ska erkännas och vara verkställbart i de andra medlemsstaterna utan att någon ska kunna sätta sig emot erkännandet av föreläggandet och utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring.

Artikel 24

Delgivning av föreläggandet till banken

1. Det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar ska delges den bank (eller de banker) som anges i föreläggandet i enlighet med denna artikel.
2. Om föreläggandet utfärdats av en domstol i verkställighetsmedlemsstaten eller av utfärdandemyndigheten där, ska delgivningen till banken ske i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning.
3. Om föreläggandet utfärdats av en domstol i en annan medlemsstat än verkställighetsmedlemsstaten, ska delgivningen ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007²⁸.

Följande ska gälla för översändandet och delgivningen av föreläggandet:

²⁸ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

- a) Den person eller myndighet i ursprungsmedlemsstaten som har behörighet för delgivningen ska översända föreläggandet direkt till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten.
- b) Följande handlingar ska översändas:
 - i) En kopia av det på ett formulär enligt bilaga II utfärdade föreläggandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.
 - ii) Där så krävs, en translitterering eller översättning enligt artikel 47 av formuläret.
 - iii) Ett formulär enligt bilaga I till förordning (EG) nr 1393/2007, där så krävs åtföljt av en translitterering eller översättning enligt artikel 47 av formuläret.
- c) Den behöriga myndigheten ska delge den bank (eller de banker) som anges i föreläggandet detta. Den behöriga myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att utföra delgivningen av föreläggandet inom tre arbetsdagar efter mottagandet av detta.
- d) Så snart föreläggandet har delgivits banken ska den behöriga myndigheten upprätta ett delgivningsintyg enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1393/2007 och översända detta till den person eller myndighet som begärde delgivningen.

Artikel 25

Delgivning av föreläggandet till svaranden

1. Svaranden ska utan otillbörligt dröjsmål efter det att banken har delgivits det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar enligt artikel 24 och utfärdat en förklaring enligt artikel 27 delges föreläggandet och alla handlingar som lades fram för domstolen eller den behöriga myndigheten för att detta skulle utfärdas.
2. Om svaranden har sin hemvist i ursprungsmedlemsstaten, ska delgivningen utföras i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt.
3. Om svaranden har sin hemvist i verkställighetsmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten där, till vilken föreläggandet översänts enligt artikel 24.3, delge svaranden föreläggandet och följedokumentet till detta i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007.
4. Om svaranden har sin hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten eller verkställighetsmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten, till vilken föreläggandet översänts enligt artikel 24.3, översända föreläggandet direkt till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där svaranden har sin hemvist. Den myndigheten ska delge svaranden föreläggandet i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007.

Artikel 26
Genomförande av föreläggandet

1. En bank som delges ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska genomföra föreläggandet omedelbart efter det att den har mottagit detta, genom att se till att det belopp som anges i föreläggandet inte överförs, tas ut eller på annat sätt skaffas undan från det bankkonto eller de bankkonton som anges i föreläggandet eller som banken identifierat såsom tillhörande svaranden. Alla tillgångar som överstiger det belopp som anges i föreläggandet ska fortsätta att stå till svarandens förfogande.
2. Om föreläggandet delges banken utanför dess arbetstider, ska det genomföras så snart arbetet återupptas.
3. Om tillgångarna på det bankkonto eller de bankkonton som avses i punkt 1 utgörs av finansiella instrument, ska värdet på dessa fastställas på grundval av kursen på marknaden dagen för genomförandet av föreläggandet.
4. Om tillgångarna på bankkontot eller bankkontona är i en annan valuta än den som anges i föreläggandet, ska banken räkna om beloppet på grundval av den officiella växelkursen dagen för genomförandet av föreläggandet.
5. Nationell rätt ska gälla i fråga om bankens ansvar vid underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som anges i denna artikel.

Artikel 27
Förklaring av banken

1. Inom tre arbetsdagar efter det att banken har mottagit det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar ska den med hjälp av en förklaring på ett formulär enligt bilaga III meddela den behöriga myndigheten och käranden huruvida och i vilken utsträckning den har kunnat se till att tillgångar bevaras på svarandens bankkonto (eller bankkonton). Den behöriga myndigheten ska inom en arbetsdag översända bankens förklaring till den person eller myndighet som begärde delgivningen enligt artikel 24.3 a.
2. Om saldot på svarandens konto överstiger det belopp som anges i föreläggandet, ska banken inte avslöja saldot.
3. Banken får översända sin förklaring med hjälp av ett säkrat elektroniskt kommunikationsmedel.
4. Nationell rätt ska gälla i fråga om bankens ansvar vid underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna.

Artikel 28
Bevarande av tillgångar på flera bankkonton

1. Om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar gäller flera bankkonton som svaranden har hos en och samma bank, ska banken genomföra föreläggandet endast upp till det belopp som anges i detta.
2. Om det utfärdats ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar och ett eller flera säkerhetsförelägganden med motsvarande verkan enligt nationell rätt som gäller flera bankkonton som svaranden har hos olika banker i en och samma medlemsstat eller olika medlemsstater, ska svaranden vara skyldig att se till att alla i föreläggandena angivna belopp som överstiger det belopp som anges i det europeiska föreläggandet frigörs inom 48 timmar efter mottagandet av en första bankförklaring enligt artikel 27 av vilken det framgår att det finns överskjutande belopp. Frigörandet ska ske via den behöriga myndigheten i den berörda verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 29
Bevarande av tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton

Tillgångar på bankkonton som enligt bankens uppgifter inte innehas uteslutande av svaranden, bankkonton som enligt bankens uppgifter innehas av en tredje part på svarandens vägnar eller bankkonton som enligt bankens uppgifter innehas av svaranden på en tredje parts vägnar får bevaras endast i den utsträckning som detta låter sig göras på grundval av reglerna i nationell rätt om sådana bankkonton, vilket kommissionen ska underättas om enligt artikel 48.

Artikel 30
Kostnader för banken

1. En bank ska inte ha rätt att kräva betalning eller ersättning för sådana kostnader som genomförandet av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar eller av ett föreläggande enligt artikel 17.5 a ger upphov till för banken annat än om den har rätt till betalning eller ersättning när det gäller förelägganden med motsvarande verkan enligt nationell rätt.
2. Avgifter för genomförande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar eller av ett föreläggande enligt artikel 17.5 a ska utgöras av enhetliga, av den medlemsstat där bankkontot befinner sig på förhand fastställda avgifter som är förenliga med proportionalitetsprincipen och principen om icke-diskriminering.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen enligt artikel 48 om storleken på sådana eventuella avgifter enligt punkt 2 som bankerna får ta ut för att täcka sina kostnader.

Artikel 31
Kostnader för den behöriga myndigheten

Alla eventuella avgifter som en behörig myndighet tar ut för att verkställa ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar eller handlägga en framställning om inhämtande av bankkontoinformation enligt artikel 17.4 ska utgöras av enhetliga, av den berörda medlemsstaten på förhand fastställda avgifter som är förenliga med proportionalitetsprincipen och principen om icke-diskriminering och meddelats kommissionen enligt artikel 48.

Artikel 32
Belopp som är undantagna från verkställighet

1. Om så föreskrivs i verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning, ska i fall där svaranden är en fysisk person det belopp som behövs för att trygga svarandens och dennes familjs försörjningsmöjligheter och i fall där svaranden är en juridisk person det belopp som behövs för göra det möjligt att fortsätta den löpande verksamheten vara undantaget från verkställandet av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen enligt artikel 48 om vilka regler som gäller i dessa fall enligt nationell rätt, bl.a. om vilka belopp på bankkonton eller vilka typer av intäkter på bankkonton från fordringar som är undantagna.
3. Om ett sådant belopp som avses i punkt 1 kan fastställas utan svarandens medverkan, ska den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten fastställa detta belopp när den mottagit föreläggandet och underrätta banken om att det ska fortsätta att stå till svarandens förfogande efter genomförandet av föreläggandet.
4. Vid fastställandet av ett sådant belopp som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten tillämpa lagstiftningen i den medlemsstat som utsett den, även om svaranden har sin hemvist i en annan medlemsstat.

Artikel 33
Rangordning av konkurrerande fordringsägare

Ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska ge samma rang som ett instrument med motsvarande verkan enligt lagstiftningen i den medlemsstat där bankkontot befinner sig. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen enligt artikel 48 om sina instrument med motsvarande verkan och om vilken rang dessa instrument ger.

KAPITEL 4
RÄTTSMEDEL MOT ETT EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM BEVARANDE AV
BANKKONTOTILLGÅNGAR

Artikel 34

Rättsmedel för svaranden i ursprungsmedlemsstaten

1. Om det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar utfärdats enligt avsnitt 1 i kapitel 2, får svaranden ansöka om
 - a) omprövning av föreläggandet med motiveringen att villkoren i artiklarna 2, 6 och 7 för utfärdande av föreläggandet inte var uppfyllda,
 - b) omprövning av föreläggandet med motiveringen att käranden inte inlett ett rättsligt förfarande för prövning av ärendet i sak inom den tidsfrist som avses i artikel 13.
2. Utom när det gäller en omprövning enligt punkt 1 b ska en ansökan om omprövning inges snarast möjligt och under alla omständigheter inom 45 dagar efter den dag då svaranden fick kännedom om föreläggandets innehåll och kunde börja vidta åtgärder.
3. Ansökan om omprövning ska riktas till den domstol som utfärdade föreläggandet. Ansökan ska göras på ett formulär enligt bilaga IV och får inges med vilket kommunikationsmedel som helst, även ett elektroniskt.
4. Ansökan ska delges käranden i enlighet med de tillämpliga reglerna om delgivning av handlingar.
5. Om omprövning är berättigad på grundval av någon av motiveringarna i punkt 1, ska domstolen i överensstämmelse med detta inom 30 kalenderdagar efter det att käranden delgivits ansökan fatta beslut om ogiltigförklaring eller ändring av föreläggandet.
6. Ett beslut om ogiltigförklaring eller ändring av ett föreläggande ska oberoende av ett eventuellt överklagande enligt artikel 37 vara omedelbart verkställbart, om inte domstolen i syfte att skydda kärandens intressen anger att beslutet ska vara verkställbart först efter det att det har vunnit laga kraft.
7. Beslutet ska omedelbart delges den eller de berörda bankerna, som omedelbart efter mottagandet av beslutet ska genomföra detta genom att helt och hållet eller till viss del frigöra de tillgångar som bevarats. Beslutet ska också omedelbart delges käranden, i enlighet med de tillämpliga reglerna om delgivning av handlingar.

Artikel 35

Rättsmedel för svaranden i verkställighetsmedlemsstaten

1. Om det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar utfärdats enligt avsnitt 1 eller avsnitt 2 i kapitel 2, får svaranden begära att

- a) verkställandet av föreläggandet begränsas, med motiveringen att vissa belopp på bankkontot är undantagna från verkställighet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där bankkontot befinner sig och att den behöriga myndigheten inte har tagit hänsyn till dessa belopp i enlighet med artikel 32 eller inte har gjort detta på rätt sätt,
 - b) verkställandet av föreläggandet upphävs, med motiveringen
 - i) att det har avkunnats en dom i verkställighetsmedlemsstaten i vilken den fordran som käranden försöker säkra med hjälp av föreläggandet förklaras ogiltig, eller
 - ii) att det bankkonto på vilket tillgångar bevaras genom föreläggandet är undantaget från beslag enligt lagen i den medlemsstat där bankkontot befinner sig om immunitet mot verkställighetsförfaranden.
2. Om föreläggandet utfärdats enligt avsnitt 1 i kapitel 2, får svaranden begära att föreläggandet ogiltigförklaras, med motiveringen att käranden inte inlett ett rättsligt förfarande för prövning av ärendet i sak inom den tidsfrist som avses i artikel 13.
3. Om föreläggandet utfärdats enligt avsnitt 2 i kapitel 2, får svaranden begära
- i) att föreläggandet ogiltigförklaras, med motiveringen att domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen har ogiltigförklarats i ursprungsmedlemsstaten, eller
 - ii) att verkställandet av föreläggandet upphävs tills vidare, med motiveringen att domens, den inför domstol ingångna förlikningens eller den officiella handlingens verkställbarhet har upphävts tills vidare i ursprungsmedlemsstaten.
4. Utom när det gäller en omprövning enligt punkt 2 ska en ansökan om omprövning inges snarast möjligt och under alla omständigheter inom 45 dagar efter den dag då svaranden fick kännedom om föreläggandets innehåll och kunde börja vidta åtgärder.
5. Ansökan ska riktas till en domstol i verkställighetsmedlemsstaten som den medlemsstaten har utsett som behörig och underrättat kommissionen om enligt artikel 48. Ansökan ska göras på ett formulär enligt bilaga IV och får inges med vilket kommunikationsmedel som helst, även ett elektroniskt.
6. Ansökan ska delges käranden i enlighet med de tillämpliga reglerna om delgivning av handlingar.
7. Om ansökan är berättigad, ska domstolen i överensstämmelse med detta inom 30 kalenderdagar efter det att käranden delgivits ansökan fatta beslut om ogiltigförklaring eller ändring av föreläggandet.
8. Ett beslut om ogiltigförklaring eller ändring av ett föreläggande ska oberoende av ett eventuellt överklagande enligt artikel 37 vara omedelbart verkställbart, om inte domstolen i syfte att skydda kärandens intressen anger att beslutet ska vara verkställbart först efter det att det har vunnit laga kraft.

Artikel 36
Rättsmedel för svaranden i den medlemsstat där han har sin hemvist

Om svaranden begär omprövning av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar i egenskap av konsument, anställd eller försäkringstagare, får han rikta ansökan om omprövning enligt artikel 34 eller 35 till en domstol i den medlemsstat där han har sin hemvist som den medlemsstaten har utsett som behörig och underrättat kommissionen om enligt artikel 48.

Artikel 37
Överklagande

Nationell rätt ska gälla i fråga om överklagande av beslut som fattats på grundval av artikel 34, 35 eller 36.

Artikel 38
Ställande av säkerhet

1. Den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten ska upphäva verkställandet av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar om svaranden hos myndigheten ställer säkerhet (eller avger en motsvarande garanti, t.ex. en bankgaranti) till ett belopp enligt punkt 2 som ett alternativt sätt att säkra kärandens fordran.
2. Det ska anges i föreläggandet till vilket belopp säkerhet ska ställas för att verkställandet av föreläggandet ska upphävas.

Artikel 39
Tredje parts rättigheter

En tredje part vars rättigheter påverkas av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar eller av verkställandet av detta får framställa invändningar mot föreläggandet vid domstol i ursprungsmedlemsstaten eller verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 40
Ändring eller upphävande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar

Utan att det påverkar svarandens rättigheter enligt artiklarna 34, 35 och 36 får vardera parten när som helst hos ursprungsdomstolen begära ändring eller upphävande av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar med motiveringen att de omständigheter som låg till grund för utfärdandet av föreläggandet ändrats, t.ex. för att det avkunnats en dom i sakfrågan i vilken den fordran som käranden försökte säkra med hjälp av föreläggandet förklaras ogiltig eller för att svaranden betalat sin skuld.

KAPITEL 5

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 41 *Ombud*

Det ska inte vara obligatoriskt för parterna att låta sig företrädas av en advokat eller ett annat juridiskt ombud i ett förfarande som rör utfärdandet av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar enligt denna förordning.

Artikel 42 *Kostnader som ska bäras av den förlorande parten*

1. Den förlorande parten ska bära kostnaderna för förfarandet. Domstolen får dock inte tilldöma den vinnande parten ersättning för sådana kostnader som är onödiga eller orimligt höga i förhållande till fordran.
2. Om det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar utfärdats enligt avsnitt 1 i kapitel 2, ska kostnaderna för förfarandet fastställas av den domstol som handhar det rättsliga förfarandet för prövning av ärendet i sak eller av en domstol som ogiltigförklarar föreläggandet på grundval av artikel 34.1 b eller artikel 35.2.
3. Om föreläggandet utfärdats enligt avsnitt 2 i kapitel 2, ska kostnaderna för förfarandet fastställas av den behöriga myndighet som verkställer den dom, den inför domstol ingångna förlikning eller den officiella handling på grundval av vilken föreläggandet utfärdades.

Artikel 43 *Domstolsavgifter*

1. Domstolsavgifterna för utfärdande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar får inte vara så höga att de avskräcker käranden från att använda sig av förfarandet: de måste stå i proportion till det belopp som fordran gäller och får inte vara högre än avgifterna för utfärdande av ett föreläggande med motsvarande verkan enligt nationell rätt.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen enligt artikel 48 om de tillämpliga avgifterna.

Artikel 44 *Tidsfrister*

Om domstolen, utfärdandemyndigheten eller den behöriga myndigheten på grund av exceptionella omständigheter inte kan iaktta tidsfristen enligt artikel 21.3, 21.4, 24.3 c, 27.1, 34.5, 34.7 eller 35.7, ska den vidta den enligt den berörda bestämmelsen erforderliga åtgärden snarast möjligt. Domstolen, utfärdandemyndigheten eller den behöriga myndigheten ska på begäran av någon av parterna påvisa de exceptionella omständigheterna.

Artikel 45
Förhållande till nationell processlagstiftning

Alla processrättsliga frågor som inte tas upp särskilt i denna förordning ska regleras enligt nationell lagstiftning.

Artikel 46
Förhållande till andra instrument

1. Utan att det påverkar artiklarna 24, 25 och 27 ska denna förordning inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007.
2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001²⁹.
3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG.

Artikel 47
Krav på translitterering eller översättning

1. När translitterering eller översättning krävs på grundval av denna förordning ska detta ske till den berörda medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den berörda medlemsstaten, till ett officiellt språk för domstolsförfaranden på verkställighetsorten, i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning.
2. Sådana formulär som avses i artiklarna 8.1, 15.1, 21.2, 24.3 b ii och iii, 24.3 d, 27.1 och 34.3 och sådana andra handlingar som parterna ska lägga fram enligt artikel 8.2, 34, 35 eller 36 får även translittereras eller översättas till ett eller flera av Europeiska unionens institutioners övriga officiella språk som den berörda medlemsstaten har angivit att den kan godta.
3. Alla översättningar som görs på grundval av denna förordning ska utföras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

Artikel 48
Information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska senast den [12 månader efter det att förordningen har trätt i kraft] underrätta kommissionen om följande:
 - a) Den myndighet som har behörighet att utfärda ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar enligt artikel 14.3.
 - b) Den metod för inhämtande av information enligt nationell rätt som ska vara tillgänglig enligt artikel 17.5.

²⁹ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

- c) Den domstol enligt artikel 22 vid vilken ett överklagande av ett beslut att inte utfärda ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar ska inges.
 - d) Den myndighet som har behörighet att verkställa ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar enligt kapitel 3.
 - e) Den utsträckning enligt artikel 29 i vilken tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan bevaras på grundval av reglerna i nationell rätt om sådana bankkonton.
 - f) De tillämpliga reglerna enligt artikel 32 om belopp som enligt nationell rätt är undantagna från verkställighet.
 - g) Storleken på sådana enhetliga avgifter enligt artiklarna 30 och 31 som bankerna och den behöriga myndigheten får ta ut.
 - h) Den rang enligt artikel 33 som sådana säkerhetsåtgärder enligt nationell rätt ger som har en verkan motsvarande den som ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar har.
 - i) De domstolar till vilka en ansökan om omprövning enligt artikel 34.3, 35.5 eller 36 får inges.
 - j) Domstolsavgifterna enligt artikel 43 för utfärdande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar.
 - k) De språk som godtas för översättningar av sådana handlingar som avses i artikel 47.
2. Medlemsstaterna ska utan otillbörligt dröjsmål meddela kommissionen alla ändringar av de uppgifter som avses i punkt 1.
 3. Kommissionen ska göra de uppgifter som meddelas den på grundval av denna artikel allmänt tillgängliga på lämpligt sätt, särskilt via det genom beslut 2001/470/EG inrättade europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 49 *Ändring av bilagorna*

Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter enligt artikel 50 med avseende på ändringar av bilagorna.

Artikel 50 *Delegerade akter*

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Rätten att anta de akter som avses i artikel 49 delegeras till kommissionen tills vidare, från och med ikraftträdandet av denna förordning..
3. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 49 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om denna.
5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 49 träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte gjort några invändningar inom två månader efter det att de underrättades om akten, eller om Europaparlamentet och rådet innan den fristen löper ut båda har meddelat kommissionen att de inte har några invändningar. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med två månader.

Artikel 51 *Uppföljning och översyn*

1. Kommissionen ska senast den [fem år efter det att förordningen har börjat tillämpas] lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska omfatta en bedömning av hur förfarandet med europeiska förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar fungerar i medlemsstaterna, bl.a. verkställigheten.
2. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av förordningen.
3. Medlemsstaterna ska samla in information om det som anges nedan och göra informationen tillgänglig för kommissionen.
 - a) Antalet ansökningar om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar, antalet fall där ett föreläggande beviljades och vilket belopp vart och ett av föreläggandena gällde.
 - b) Antalet ansökningar om omprövning enligt artiklarna 34, 35 och 36 och resultatet av omprövningsförfarandena.

KAPITEL 6 **SLUTBESTÄMMELSER**

Artikel 52 *Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Den ska tillämpas från och med den [24 månader efter ikraftträdandet], med undantag av artikel 48, som ska tillämpas från och med den [12 månader efter ikraftträdandet].

Utfärdad i [...].

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM BEVARANDE AV BANKKONTOTILLGÅNGAR ANSÖKNINGSFORMULÄR

(Artiklarna 8.1 och 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr XXX om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)

Fylls i av domstolen

Ärende nr:

Inkom till domstolen den: ____/____/____

VIKTIG INFORMATION:

**LÄS ANVISNINGARNA I BÖRJAN AV VARJE AVSNITT – DE KAN VARA TILL
HJÄLP NÄR FORMULÄRET SKA FYLLAS I**

Språk

Fyll i detta formulär på det språk som används av den domstol dit ansökan skickas. Observera att formuläret går att få på samtliga officiella språk vid Europeiska unionens institutioner på webbplatsen för den europeiska rättsliga atlasen, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_sv.htm. Detta kan vara till hjälp när formuläret ska fyllas i på det begärda språket.

Styrkande handlingar

Lägg märke till att ansökningsblanketten bör åtföljas av relevanta styrkande handlingar eller bevisning, t.ex. avtal, fakturor, skriftväxling mellan parterna osv.

En kopia av ansökningsblanketten och, vid behov, av de styrkande handlingarna kommer att delges svaranden när banken har genomfört det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar. Svaranden kommer att kunna ansöka om omprövning av föreläggandet.

1. Domstol

I detta fält ska ni ange den domstol till vilken ansökan ställs. En icke-uttömmande förteckning över orsaker till att en viss domstol är behörig finns i avsnitt 5.

1.1. Namn:

1.2. Gatuadress eller boxadress:

1.3. Ort och postnummer:

1.4. Medlemsstat:

Österrike (AT) ☐ Belgien (BE) ☐ Bulgarien (BU) ☐ Cypern (CY) ☐ Tjeckien (CZ) ☐ Tyskland (DE) ☐ Estland (EE) ☐ Grekland (EL) ☐ Spanien (ES) ☐ Finland (FI) ☐ Frankrike (FR) ☐ Ungern (HU) ☐ Irland (IE) ☐ Italien (IT) ☐ Litauen (LT) ☐ Luxemburg (LU) ☐ Lettland (LV) ☐ Malta (MT) ☐ Nederländerna (NL) ☐ Polen (PL) ☐ Portugal (PT) ☐ Rumänien (RO) ☐ Sverige (SE) ☐ Slovenien (SI) ☐ Slovakien (SK) ☐ Förenade kungariket (UK)

2. Kärande

I detta fält ska ni identifiera er som kärande och, i förekommande fall, ert ombud. Observera att det inte är obligatoriskt att företräddas av en advokat eller annan jurist. I en del länder kan det vara otillräckligt att lämna enbart en boxadress som adress och ni bör därför ange gatunamn och gatunummer tillsammans med ett postnummer. Om ni inte gör det kan det leda till att handlingen inte delges.

”Övriga uppgifter” kan vara information som hjälper till att identifiera er, t.ex. personnummer, ID-nummer eller företagets registreringsnummer.

2.1. Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:2.2. Gatuadress eller boxadress:2.3. Ort och postnummer:2.4. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 1)2.5. Telefon³⁰2.6. E-post³¹2.7. Kärandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter*:2.8. Övriga uppgifter*:

3. Svarande

I detta fält ska ni identifiera svaranden samt dennes ombud, om ni känner till vem ombudet är. Observera att det inte är obligatoriskt för svaranden att företräddas av en advokat eller annan jurist.

I en del länder kan det vara otillräckligt att lämna enbart en boxadress som adress och ni bör därför ange gatunamn och gatunummer tillsammans med ett postnummer. Om ni inte gör det kan det leda till att handlingen inte delges.

Om ni inte kan tillhandahålla alla uppgifter som inte markeras som frivilliga (*), ombeds ni att lämna ytterligare upplysningar i fält 4.

3.1. Efternamn, förnamn (eventuella mellannamn*)/namn på firma eller organisation:3.2. Gatuadress eller boxadress:3.3. Ort och postnummer:3.4. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 1)3.5. Telefon*:3.6. E-post*:3.7. Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter*:

4. Uppgifter om svarandens bankkonto

Det är viktigt att lämna så mycket information som möjligt om svarandens bankkonto för att spara tid och kostnader. Om ni inte kan lämna mer information än den som avses i punkt 4.1 kan den behöriga myndigheten i den medlemsstat/de medlemsstater där kontot finns försöka

³⁰ Ej obligatorisk uppgift.

³¹ Ej obligatorisk uppgift.

få ut ytterligare information från bankerna eller befintliga offentliga register. Detta förfarande kommer dock att vara tidskrävande och ni kan behöva betala en avgift för uppgifterna.

Använd extrablad om ni vill att mer än ett konto ska bevaras.

4.1. Medlemsstat där kontot finns (ange den landskod som finns i avsnitt 1)
4.2. Bankens namn:
4.3. Adress för bankens huvudkontor: Gatuadress eller boxadress, stad och postnummer/land
4.4. Kontonummer
4.5. Bankens telefon/fax* :
4.6. Övriga upplysningar om typen av konto* :
Om ni inte kan lämna någon annan information om bankkontot utöver landet där det finns (4.1) och om ni inte känner till svarandens fullständiga adress (3.2 och 3.3) krävs en av följande uppgifter:
4.7. Om svaranden är en fysisk person,
4.7.1. svarandens födelsedatum:
4.7.2. svarandens nationella identitetsnummer:
4.7.3. svarandens passnummer:
4.8. Om svaranden är en juridisk person, vederbörandes nummer i företagsregistret:

5. Behörighet

Har ni redan erhållit en dom, officiell handling eller en inför domstol ingången förlikning som rör svaranden?

Ja

☐

Nej

☐

Om ja, gå vidare till fält 6.

Om nej, lämna följande information i detta fält och gå sedan vidare till fält 7.

Er ansökan ska lämnas till den domstol som har behörighet att behandla den. Behörigheten för utfärdandet av föreläggandet ska ligga hos den domstol som är behörig att pröva målet i sak i enligt med bestämmelserna i de berörda unionslagstiftningsinstrumenten. Regler om domstols behörighet finns på webbplatsen för den europeiska rättsliga atlasen, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_sv.htm. Ni kan också ansöka om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar direkt i den medlemsstat där kontot finns.

Detta avsnitt innehåller en icke-uttömmande förteckning över möjliga skäl för behörighet enligt ovannämnda förordning.

Ni kan också på http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_se.htm finna förklaringar angående några av de juridiska termer som används.

5. Av vilka skäl anser ni att denna domstol är behörig?

5.1. Svarandens hemvist ☐

5.2. Plats för fullgörande av kontraktet ☐

5.3. Den ort där skadan inträffade ☐

5.4. Val av domstol som parterna har enats om ☐

5.5. Ort där det bankkonto som ska bevaras finns ☐

5.6. Annat skäl (ange)

6. Befintlig dom, inför domstol ingången förlikning eller officiell handling

6.1. Namnet på domstolen/annan myndighet:

6.2. Datum för domen:

6.3. Valuta:

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

6.4. Belopp som svaranden måste betala kändaren enligt domen

6.4.1. Kapitalbelopp:

6.4.2. Ränta enligt domen:

– Belopp: _____, eller

– procentsats ... %. Ränta bör löpa från och med den ... (dd/mm/åååå) till och med den ... (dd/mm/åååå).

☐ Ränta från den dag dom meddelades:

– procentsats ... %.

6.4.3. Finns det kostnader som ska bäras av svaranden?

☐ Nej

☐ Ja. Om ja, specificera vilka kostnader det rör sig om och ange beloppet (fordran eller fastställt belopp).

☐ Domstolsavgifter: ...

☐ Advokatarvoden: ...

- ☐ Kostnader för delgivning av handlingar: ...
- ☐ Annat ...

6.5. Jag bekräftar att skyldigheterna enligt domen, den officiella handlingen eller den inför domstol ingångna förlikningen ännu inte har fullgjorts ☐ Ja

6.6. Kan domen, den officiella handlingen eller den inför domstol ingångna förlikningen enligt lag verkställas i verkställighetsmedlemsstaten eller har den förklarats vara verkställbar där?

☐ Nej – gå till fält 8.

☐ Ja – bifoga

☐ det intyg som domstolen eller den behöriga myndigheten utfärdat på grundval av det tillämpliga unionslagstiftningsinstrumentet med tanke på verkställigheten, eller

☐ verkställbarhetsförklaringen

och gå till fält 9.

7. Fordrans belopp och skälen för fordran (ska inte fyllas i om ni har fyllt i avsnitt 6)

Ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar kan beviljas om ni lägger fram relevanta, med tillräcklig bevisning styrkta, uppgifter som övertygar domstolen om att er fordran gentemot svaranden motsvarar det belopp som ansökan om föreläggandet avser.

7.1. Fordrans belopp:

7.2. Räntebelopp:

7.2.1. Ränta beräknad fram till dagen för ansökan:

7.2.2. Procentsats ... %.

7.3. Grunder för fordran mot svaranden:

7.4. Förteckning över bevisning (skriftlig bevisning bifogas):

8. Skäl till behovet av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar (ska inte fyllas i om ni svarat ja i avsnitt 6.5):

För att föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar ska kunna beviljas måste ni lägga fram relevanta uppgifter som visar att det troligtvis inte kommer att gå att verkställa en befintlig eller tillkommande exekutionstitel mot svaranden eller att det troligtvis kommer att bli betydligt svårare att göra detta, särskilt för att det finns en risk för att svaranden avlägsnar tillgångar från det eller de bankkonton på vilka tillgångar ska bevaras genom föreläggandet eller gör sig av med eller döljer dessa.

- 8.1. Finns det en risk att svaranden avlägsnar, gör sig av med eller döljer tillgångar som finns på bankkontot? Lämna i så fall ytterligare upplysningar om situationen:
- 8.2. Finns det några andra risker än de som nämns i texten ovanför detta fält? Lämna i så fall ytterligare upplysningar:
- 8.3. Förteckning över bevisning (skriftlig bevisning bifogas):

9. Andra domstolar till vilka ansökningar om säkerhetsåtgärder har lämnats in

Ni måste ange om ni har lämnat in en ansökan till någon annan domstol om en säkerhetsåtgärd mot samma svarande i syfte att säkerställa samma rättigheter och ni måste hålla den domstol till vilken ni lämnat in en ansökan om ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar underrättad om eventuella andra europeiska förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar eller säkerhetsåtgärder som beviljats inom ramen för nationell lagstiftning.

- 9.1. Ansökningar om andra europeiska förelägganden om bevarande av bankkontotillgångar
- 9.1.1. Domstolens namn:
- 9.1.2. Domstolens adress:
- 9.1.3. Referensnummer för denna ansökan:
- 9.1.4. Är fordrans belopp detsamma som avses av denna ansökan?
- ☐ Ja. ☐ Nej. Om nej, ange det belopp och den valuta som avses av den andra ansökan:
- 9.2. Ansökningar om nationella säkerhetsåtgärder
- 9.2.1. Domstolens namn:
- 9.2.2. Domstolens adress:
- 9.2.3. Referensnummer för denna ansökan:
- 9.1.4. Är fordrans belopp detsamma som avses av denna ansökan?
- ☐ Ja. ☐ Nej. Om nej, ange det belopp och den valuta som avses av den andra ansökan:

10. Datum och namnteckning

Skriv ert namn tydligt, underteckna och datera er ansökan längst ner.

Jag begär härmed att domstolen utfärdar ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar mot svaranden på grundval av min fordran.

Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet är riktiga och lämnade i god tro.

Utfärdad i

Datum: ____/____/____

Namn och namnteckning:

Förteckning över handlingar som bifogas denna ansökan:

BILAGA II

EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM BEVARANDE AV BANKKONTOTILLGÅNGAR

(Artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr XXX om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)

1. Ursprungsdomstol

1.1 Namn:

1.2 Adress:

1.3 Gatuadress eller boxadress:

1.4 Ort och postnummer:

1.5 Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.6 Tfn/fax/e-post

2. Kärande

2.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

2.2. Adress:

2.2.1. Gatuadress eller boxadress:

2.2.2. Ort och postnummer:

2.2.3. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 1 om det rör sig om en EU-medlemsstat):

3. Svarande

3.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

3.2. Adress:

3.2.1. Gatuadress eller boxadress:

3.2.2. Ort och postnummer:

3.2.3. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 1 om det rör sig om en EU-medlemsstat):

4. Datum och referens för det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar

4.1. Datum

4.2. Föreläggandets referensnummer

5. Bankkonton som ska bevaras

Domstolen har beslutat att följande bankkonton som tillhör svaranden ska bevaras upp till det belopp som anges i punkt 6.5:

5.1. Information om det första bankkonto som ska bevaras

5.1.1. Medlemsstat där kontot finns (ange den landskod som finns i avsnitt 1):

5.1.2. Bankens namn och adress:

5.1.3. Bankkontots nummer:

5.2. Information om det andra bankkonto som ska bevaras

5.2.1. Medlemsstat där bankkontot finns:

5.2.2. Bankens namn och adress:

5.2.3. Bankkontots nummer:

(använd ett separat blad för ytterligare konton)

Om mer än ett bankkonto ska bevaras är käranden skyldig att se till att eventuella bevarade belopp som överstiger beloppet i punkt 6.5 frigörs. (Artikel 28.2).

Obs! Om käranden inte kunnat lämna några andra uppgifter än om den medlemsstat där kontot finns kan detta föreläggande bara verkställas om den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten erhåller de nödvändiga uppgifterna.

6. Belopp som ska bevaras

6.1. Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ estnisk kroon (EEK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan

(ange ISO-kod):

6.2. Kapitalbelopp:

6.3. Ränta:

6.4. Kostnader (enligt domen):

6.5. Totalt bevarat belopp:

7. Säkerhet

7.1. Måste käranden tillhandahålla säkerhet?

☐ Nej

☐ Ja, till ett belopp av

Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ estnisk kroon (EEK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

7.2. Verkställigheten ska avslutas om svaranden ställer säkerhet till ett belopp av:

8. Kostnader

8.1. Valuta

☐ euro (EUR) ☐ bulgarisk lev (BGN) ☐ tjeckisk koruna (CZK) ☐ estnisk kroon (EEK) ☐ ungersk forint (HUF) ☐ litauisk litas (LTL) ☐ lettisk lats (LVL) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumänsk leu (RON) ☐ svensk krona (SEK) ☐ annan (ange ISO-kod):

8.2. Ska svaranden, helt eller delvis, bära rättegångskostnaderna?

☐ Nej

☐ Ja. Om ja, specificera vilka kostnader det rör sig om och ange beloppet (fordran eller fastställt belopp):

☐ Domstolsavgifter: ...

☐ Advokatarvoden:

☐ Kostnader för delgivning av handlingar: ...

☐ Annat

9. Föreläggandets varaktighet

Föreläggandet kommer att kunna återkallas om inte käranden inleder förfarandet i sakfrågan senast den (datum) [30 dagar från och med den dag när föreläggandet utfärdades]³²

Utfärdad i Datum:

³² Gäller bara om föreläggandet utfärdas innan förfarandet i sakfrågan inleds.

.....
Namnteckning och/eller stämpel

BILAGA III

Förklaring av banken

Upplysningar till den behöriga myndigheten och käranden om tillgångar som bevarats till följd av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar

(Artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr XXX om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)

Dessa upplysningar ska skickas till den behöriga myndigheten och käranden på säker elektronisk väg eller per post.

1. URSPRUNGSDOMSTOL

1.1. Namn:

1.2. Adress:

1.2.1. Gatuadress eller boxadress:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2. Europeiskt föreläggande som beviljats av ursprungsdomstolen

2.1. Föreläggandets referensnummer:

2.2. Sammanlagt belopp som ska bevaras:

3. Käranden

3.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

3.2. Adress:

3.2.1. Gatuadress eller boxadress:

3.2.2. Ort och postnummer:

3.2.3. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 1 om det rör sig om en EU-medlemsstat):

3.3. E-post:

4. Svaranden

4.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

4.2. Adress:

4.2.1. Gatuadress eller boxadress:

4.2.2. Ort och postnummer:

4.2.3. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 1 om det rör sig om en EU-medlemsstat):

5. Bevarade tillgångar

5.1. Bankens namn:

5.2. Bankens adress:

5.3. Medlemsstat (ange den landskod som anges i avsnitt 1):

5.4 Bankens tfn/fax/e-post:

5.5. Bevarat belopp:

Utfärdad i Datum:

.....
Namnteckning och/eller stämpel

BILAGA IV

ANSÖKAN OM OMRÖVNING

(Artiklarna 34, 35 och 36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr XXX om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)

VIKTIG INFORMATION

Språk

Fyll i detta formulär på det språk som används av den domstol dit ansökan skickas. Observera att formuläret går att få på samtliga officiella språk vid Europeiska unionens institutioner på webbplatsen för den europeiska rättsliga atlasen, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_sv.htm. Detta kan vara till hjälp när formuläret ska fyllas i på det begärda språket.

1. SÖKANDE

1.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

1.2. Adress:

1.2.1. Gatuadress eller boxadress:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 2 om det rör sig om en EU-medlemsstat):

2. URSPRUNGSDOMSTOL (DEN DOMSTOL SOM HAR UTFÄRDAT DET EUROPEISKA FÖRELÄGGANDET OM BEVARANDE AV BANKKONTOTILLGÅNGAR)

2.1. Namn:

2.1. Adress:

2.1.1. Gatuadress eller boxadress:

2.1.2. Ort och postnummer:

2.1.3. Medlemsstat

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

3. EUROPEISKT FÖRELÄGGANDE OM BEVARANDE AV BANKKONTOTILLGÅNGAR

3.1. Datum och referensnummer:

3.2. Sammanlagt belopp som ska bevaras:

4. VERKSTÄLLIGHETSMEDLEMSSTAT

Medlemsstat där föreläggandet har verkställts (ange den landskod som finns i avsnitt 2):

5. KÄRANDE

5.1. Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn:

5.2. Adress:

5.2.1. Gatuadress eller boxadress:

5.2.2. Ort och postnummer:

5.2.3. Land (ange den landskod som anges i avsnitt 2 om det rör sig om en EU-medlemsstat):

Begäran om omprövning

I de flesta fall måste ansökan om omprövning av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar riktas till ursprungsdomstolen. Detta är fallet om ni vill göra någon av de invändningar som förtecknas i **avsnitt 6** nedan, särskilt invändningar mot att det föreligger en fordran eller mot fordrans belopp, eller mot att det finns en risk för att tillgångarna skingras.

Om ni vill göra någon av de invändningar mot verkställighetsförfarandet som förtecknas i **avsnitt 7** nedan, särskilt när det gäller de belopp som undantas från verkställighet, måste ni rikta er ansökan till domstolen i verkställighetsmedlemsstaten.

Om ni har stämts i er egenskap av konsument, anställd eller försäkrad person, kan ni rikta er ansökan om omprövning till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ni har er hemvist. Kryssa i så fall för de invändningar som ni vill göra i avsnitt 6 och/eller avsnitt 7 och kryssa i rutan i avsnitt 8.

6. BEGÄRAN OM OMPRÖVNING I URSPRUNGSDOMSTOLEN

Obs! Om det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar har utfärdats på grundval av en befintlig dom, en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling mot er, har ni bara rätt att göra de invändningar som förtecknas i punkt 6.1.1, 6.1.2 och 6.2.

Jag ansöker härmed om omprövning av föreläggandet av följande skäl (*kryssa i lämplig ruta*):

6.1. Villkoren för utfärdande av det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar är inte uppfyllda av följande skäl:

6.1.1. □ Förordningen är inte tillämplig på kärandens fordran/dom (artikel 2).

6.1.2. □ Ursprungsdomstolen är inte behörig (artikel 6 eller artikel 14.1).

6.1.3. □ Kärandens fordran saknar grund (artikel 7.1), uppge skälen:

6.1.4. □ Det finns ingen risk för att man avlägsnar, gör sig av med eller döljer tillgångarna på bankkontot (artikel 7.2), uppge skälen:

6.2. □ 6.3. □ Käranden skulle ha varit tvungen att ställa säkerhet eller en större säkerhet än den som domstolen begärt (uppge skälen):

6.4 □ Käranden har inte inlett förfarandet i sakfrågan inom 30 dagar från och med den dag när föreläggandet utfärdades eller inom den kortare tidsfrist som den utfärdande domstolen fastställt.

7. BEGÄRAN OM OMRÖVNING I VERKSTÄLLIGHETSMEDLEMSSTATEN

Obs! Om det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar har utfärdats på grundval av en befintlig dom, en inför domstol ingången förlikning eller officiell handling mot er, har ni inte rätt att göra de invändningar som förtecknas i punkt 7.4.

Jag ansöker härmed om omprövning av verkställigheten av föreläggandet av följande skäl (*kryssa i lämplig ruta*):

7.1. Föreläggandet har verkställts i strid med lagstiftningen i verkställighetsmedlemsstaten av följande skäl:

7.1.1. □ Svaranden har rätt att undanta ett visst belopp och nu har detta belopp eller en del av det också bevarats.

7.1.2. □ Svarandens konto undantas från verkställighet enligt den lagstiftning som reglerar immunitet mot verkställighetsförfaranden.

7.2. □ Föreläggandet ska upphävas eftersom en dom har meddelats i verkställighetsmedlemsstaten som ogillar kärandens fordran.

7.3. □ Föreläggandet ska ogiltigförklaras med motiveringen att den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen har ogiltigförklarats i ursprungsmedlemsstaten.

7.4. □ Käranden har inte inlett förfarandet i sakfrågan inom 30 dagar från och med den dag när föreläggandet utfärdades eller inom den kortare tidsfrist som den utfärdande domstolen fastställt.

7.5. □ Föreläggandet måste upphävas tills vidare med motiveringen att verkställbarheten av domen, den inför domstol ingångna förlikningen eller den officiella handlingen har upphävts tills vidare i ursprungsmedlemsstaten.

8. BEGÄRAN OM OMRÖVNING I DEN MEDLEMSSTAT DÄR KÄRANDE HAR SIN HEMVIST

Det europeiska föreläggandet om bevarande av bankkontotillgångar har utfärdats mot mig i min egenskap av

- ☐ konsument,
- ☐ anställd,
- ☐ försäkrad person.

Utfärdad i ...

Datum (dd/mm/åå):

Sökandens eller det bemyndigade ombudets namn

Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet är riktiga och lämnade i god tro.

Underskrift: